

POLICEJNÍ AKADEMIE ČESKÉ REPUBLIKY V PRAZE

Fakulta bezpečnostně právní

Katedra profesní přípravy

**Komparace výcvikových postupů ve
střelecké služební přípravě**

Bakalářská práce

**Comparison of training procedures in marksmanship service
training**

Bachelor thesis

VEDOUCÍ PRÁCE

Mgr. Michal Ninger

AUTOR PRÁCE

Zdeněk Houška

PRAHA

2024

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že bakalářskou práci na téma „Komparace výcvikových postupů ve střelecké služební přípravě“ je mým původním autorským dílem, které jsem vypracoval samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem čerpal, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

V Praze dne 1.3.2024

.....

ANOTACE

Bakalářská práce se zabývá srovnáním výcvikových postupů ve střelecké služební přípravě policistů zařazených na oddělení hlídkové služby krajského ředitelství hlavního města Prahy IV a policistů odboru pohotovostní motorizované jednotky. Úvodní část práce popisuje Policii České republiky, podmínky k přijetí a základní odborný kurz, který nově nastupující policisté musí absolvovat. Dále jsou čtenáři vysvětleny základní prvky manipulace se zbraní a informace o služební střelecké přípravě. Závěrečná část práce je již věnována komparovaným subjektům, jejich strukturou a obsahem střeleckých výcviků, které jsou následně komparačním šetřením porovnány s úsilím nalézt společné a rozdílné znaky. Cílem práce bude zjištění, který z výše uvedených útvarů provádí střeleckou služební přípravu efektivněji.

KLÍČOVÁ SLOVA

Policie České republiky * policista * základní odborná příprava * střelecký výcvik * tematické bloky * výcvikové skupiny * školní policejní středisko * instruktor * pohotovostní motorizovaná jednotka * oddělení hlídkové služby Praha IV

ANNOTATION

The bachelor's thesis deals with the comparison of training procedures in the marksmanship service training of police officers assigned to the patrol service department of the regional directorate of the capital city of Prague IV and police officers of the department of emergency motorized unit. The introductory part of the work describes the Police of the Czech Republic, conditions for admission and a basic professional course that new police officers must complete. Furthermore, the reader is explained the basic elements of handling weapons and information about official shooting training. The final part of the work is already devoted to the compared entities, their structure and content of shooting training, which are subsequently compared through a comparative investigation with an effort to find common and different features. The goal of the work will be to find out which of the above-mentioned units conducts shooting service training more effectively.

KEYWORDS

Police of the Czech Republic * policeman * basic vocational training * marksmanship training * thematic blocks * training groups * school police center * instructor * department of emergency motorized unit * patrol service department of the regional directorate of the capital city of Prague IV

Poděkování

Zde bych rád poděkoval Mgr. Michalu Ningerovi z Policejní akademie České republiky v Praze za konzultace ke zpracování mé bakalářské práce.

Obsah

Úvod.....	8
1. Policie České republiky a její organizace.....	9
1.1 Podmínky k přijetí uchazeče do služebního poměru.....	10
1.2 Základní odborná příprava.....	11
2. Základní manipulace se zbraní.....	12
2.1.1 Nabíjení a vybíjení.....	13
2.1.2 Nošení služební zbraně a pouzdra.....	14
2.1.3 Poloha těla.....	16
2.1.4 Střelecké polohy.....	16
2.1.5 Tasení a držení zbraně.....	17
2.1.6 Míření.....	19
2.1.7 Spouštění.....	20
2.1.8 Přebíjení.....	21
2.2 Suchý trénink.....	22
2.3 Závady při střelbě.....	23
2.4 Krytí.....	24
3. Střelecký výcvik.....	26
3.1 Směrnice upravující výcvik ve střelecké přípravě.....	26
3.2 Služební příprava a výcvikové skupiny.....	27
3.3 Přehled o výcviku 2. výcvikové skupiny.....	30
3.4 Střelecké prověrky 2. výcviková skupina.....	31
3.5 Výcvikové metody ve střelecké přípravě.....	32
3.6 Školní policejní středisko.....	34
3.6.1 Útvary s vlastními instruktory.....	37
3.6.2 Instruktor.....	40

4. Prvosledové hlídky	40
4.1 Vybavení prvosledových hlídek.....	41
5. Subjekty šetření.....	42
5.1 Oddělení hlídkové služby Praha IV	43
5.2 Pohotovostní motorizovaná jednotka Praha	45
6. Komparace výcvikových postupů ve střelecké služební přípravě	47
7. Závěr	51
8. Seznam literatury.....	53

Úvod

Bakalářská práce na téma "Komparace výcvikových postupů ve střelecké služební přípravě" byla vybrána autorem z důvodu jeho působení u policie České republiky. Po úspěšném absolvování kurzu základní odborné přípravy v Holešově nastoupil na Oddělení hlídkové služby Praha IV, které spadá pod obvodní ředitelství Prahy IV. Zde vykonával službu po dobu pěti let a následně za účelem prohloubení svých vědomostí a zkušeností přestoupil na útvar Pohotovostní motorizované jednotky v Praze, které spadá pod Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy.

Po dobu působení u policie autor vykonává službu pořádkové služby, jejíž úkoly jsou například chránit bezpečnost osob i majetku, chránit veřejný pořádek, plnit úkoly v trestním, přestupkovém i správním řízení, dohlížet na bezpečnost a plynulost silničního provozu. Ochranu výše uvedených hodnot by autor nemohl provádět bez patřičného výcviku. Nově nastupující policisté jsou od prvotních kurzů ve vzdělávacím policejním zařízení až po různá školení potřebná k výkonu na jejich služební pozici neustále školeni. Vzhledem k autorově služebnímu zařazení, kde vykonává pořádkovou činnost, je důležité věnovat se služební přípravě, a především služební střelecké přípravě.

Cílem této bakalářské práce je představit čtenářům postupy ve střelecké služební přípravě. Popsat Policii České republiky, podmínky k nástupu k takovému jednotnému ozbrojenému bezpečnostnímu sboru a průběh základní odborné přípravy. Podrobně bude uvedena základní manipulací se zbraní, kterou by měl ovládat každý policista, k provádění střelby, a to mnohočetným opakováním jednotlivých úkonů. Dále bude uveden pojem střelecký výcvik a směrnice upravující služební přípravu včetně provádění výcviků střelecké přípravy. Čtenář bude seznámen s rozdílnými výcvikovými skupinami a střeleckými prověrkami, které musí policista podstoupit, aby vykonával službu u sboru. Uvedena bude taktéž obsahová stránka výcviků a tematické bloky, kterými jsou policisté proškolení. Závěr je věnován výše uvedeným subjektům, u kterých autor prováděl střeleckou přípravu a samotné komparativní šetření ke zjištění, který z výše uvedených útvarů je lépe vycvičen.

1. Policie České republiky a její organizace

„Policie České republiky (dále jen „policie“) je jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor.“¹ „Primárním úkolem policie je sloužit veřejnosti. Dále do úkolů policie spadá ochrana bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, předcházení trestné činnosti, plnění úkolů podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropské unie nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu.“²

Policie České republiky je podřízena ministerstvu vnitra. Strukturu policie tvoří policejní prezídium v čele s policejním prezidentem, útvary s celostátní působností, krajská ředitelství policie a útvary zřízené v rámci krajských ředitelství, kdy zákon zřizuje 14 krajských ředitelství policie, jejichž územní obvody se shodují s územními obvody 14 krajů České republiky.³ Policejní prezídium České republiky, kde sídlí policejní prezident, určuje taktéž cíle rozvoje policie, zabývá se koncepcí její organizace a řízení a stanovuje úkoly jednotlivých služeb. Rovněž analyzuje a kontroluje činnost policie. Koordinuje jejich činnosti při plnění úkolů, které přesahují územní či věcnou příslušnost a stanovuje danou metodiku. Krajská ředitelství policie jsou útvary s jasně vymezenou územní působností, kdy policie slouží veřejnosti na tomto teritoriu. V rámci krajských ředitelství mohou být zřízeny další útvary, kterou jsou jim podřízeny. Tyto útvary zřizuje policejní prezident na návrh krajského ředitele. Útvary s celostátní působností plní konkrétní a specializované úkoly na celém teritoriu státu, načež některé poskytují servis dalším útvarům, jiné se podílejí na odhalování korupce, finanční kriminality, odhalování organizovaného zločinu až po zajišťování ochrany prezidenta či obstarávání policejních vzdělávání a služební přípravu a policejní sporty.⁴

¹ Hlava I, ust. § 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky v posledním znění,

² Hlava I, ust. § 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky v posledním znění

³ Hlava II, ust. § 6 a ust. § 8 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky v posledním znění,

⁴ Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky v posledním znění

1.1 Podmínky k přijetí uchazeče do služebního poměru

Služební poměr policistů je regulován zákonem č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostního sboru, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2003Sb.“), který je účinný od 1.1.2007. Zákon upravuje právní poměry fyzických osob v bezpečnostním sboru vykonávající službu. Bezpečnostním sborem se dle tohoto zákona rozumí Policie ČR, Hasičský záchranný sbor ČR, Celní správa ČR, Vězeňská služba ČR, Generální inspekce bezpečnostních sborů, Bezpečnostní služba a Úřad pro zahraniční styky a informace.

§ 13 zákon č. 361/2003 Sb., předpoklady k přijetí do služebního poměru:

- (1) *„Do služebního poměru může být přijat státní občan České republiky (dále jen „občan“), který*
- a) o přijetí písemně požádá*
 - b) je starší 18 let,*
 - c) je bezúhonný,*
 - d) splňuje stupeň vzdělání stanovený pro služební místo, na které má být ustanoven,*
 - e) je zdravotně, osobnostně a fyzicky způsobilý k výkonu služby,*
 - f) je plně svéprávný,*
 - g) je oprávněný seznamovat se s utajovanými informacemi podle zvláštního právního předpisu, má-li být ustanoven na služební místo, pro které se tato způsobilost vyžaduje,*
 - h) není členem politické strany nebo politického hnutí, a jde-li o služební poměr příslušníka zpravodajské služby, ani odborové organizace,*
 - i) nevykonává jinou výdělečnou činnost, s výjimkou činnosti podle § 48 odst. 4 písm. c) až e), h) a i) a § 68 odst. 2, a není členem řídicích nebo kontrolních orgánů právnických osob, které provozují podnikatelskou činnost.*
- (2) *Vyžaduje-li to důležitý zájem služby, může být příslušník zpravodajské služby ve výjimečných případech přijat do služebního poměru, i když*

nesplňuje stupeň vzdělání stanovený pro služební hodnost, do níž má být jmenován.

(3) Předpoklady uvedené v odstavci 1 pod písmeny h) a i) prokazuje občan čestným prohlášením.⁵

1.2 Základní odborná příprava

Policisté přijati do služebního poměru k výkonu služby jsou po přijetí povinni absolvovat základní odbornou přípravu (dále jen „ZOP“). V rámci kurzu ZOP rozvíjejí nově nastupující policisté své schopnosti, postoje, a přisvojují si hodnoty nutné pro výkon budoucí policejní činnosti.

Mezi základní filozofické principy ZOP patří:

- policejní práce je službou veřejnosti,
- policista musí být profesionální, motivovaný, kvalifikovaný s etickým standardem,
- Kladení důrazu na osobní odpovědnost každého policisty na sebevzdělání.

ZOP poskytuje policistům zaměření v oboru bezpečnostně-právní činnosti formou odborného vzdělávání, která je vyučována ve vzdělávacích zařízeních Útvaru policejního vzdělávání a služební přípravy PČR v Praze, Brně, Holešově a Jihlavě. Cílem ZOP je předání nově nastupujícímu policistovi informace o Policii ČR, jejich úkolech, náplni práce na služebních pozicích či oprávněních a povinnostech policistů. Policista před nástupem na ZOP podstoupí kurz před přidělením služební zbraně k její bezpečné manipulaci. Standardním typem momentální ZOP je ZOP 2022, která je oficiálně prováděna od 1. prosince 2023. Délka této přípravy je 8 měsíců. Příprava je rozdělena na základní část a profilační část. Základní část v délce 7. měsíců je uskutečňována ve výše vyjmenovaných vzdělávacích střediscích a je ukončena závěrečnou zkouškou. Profilační část v délce 1 měsíce je navazující na základní část, avšak realizována ve vzdělávacích zařízeních služby dopravní policie (dále jen „SDP“), služby

⁵Část druhá, hlava I, ust. § 13 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů v posledním znění.

cizinecké policie (dále jen „SCP“) či služby pořádkové policie (dále jen „SPP) a je taktéž zakončená závěrečnou zkouškou, po které je již policista vyslán na konkrétní služební místo, u kterého je zařazen ⁶.

2. Základní manipulace se zbraní

„Policista, kterému byla přidělena zbraň, odpovídá za její řádné uložení, zabezpečení a průběžnou kontrolu, není-li dále stanoveno jinak.“⁷

Policista manipulující se zbraní dbá na dodržování zásadních pokynů, aby byla zajištěna bezpečnost. Je důležité mít na paměti:

- a) *„se zbraní vždy zacházejte jako by byla nabitá,*
- b) *nikdy nemiřte zbraní na něco, na co nechcete střílet-ústí hlavně by mělo stále směřovat do bezpečného prostoru*
- c) *nikomu nevěřte, že zbraň není nabitá – když vezmete zbraň do ruky, musí následovat kontrola, zda zbraň není nabitá.“⁸*

Důležitý je také postup kontroly zbraní před započítím střelby. Zbraň je potřeba uchopit do ruky tak, aby ukazováček nebyl umístěn na spoušti. Následně se z těla zbraně vyjme zásobník a nestřeleckou rukou uchopí zadní část závěru zbraně tak, aby mohla být provedena řádná vizuální kontrola do výhozného okénka závěru. Vizuální kontrolou se zjistí, že náboj není v nábojové komoře a poté se závěr zbraně vrátí do přední polohy. Bezpečnostní pokyny k zajištění řádného provádění střelby jsou dány také v prostorách střelnice:

- a) Účastníci střeleckého výcviku nedávají prst na spoušť, pokud zbraní nemíří na cíl a nemá v úmyslu zahájit střelbu.

⁶ INTRANET, Odbor vzdělávání, Útvar policejního vzdělávání a služební přípravy, *Základní odborná příprava*, [Online] Copyright Skupina podpory Enterprise Agreement, [cit.: 22.02.2024]

⁷ Čl. 3 odst. 2. Policie ČR. Závazný pokyn policejního prezidenta č. 156/2008 Sb., o *zabezpečování, přidělování a nošení služebních zbraní, střeliva a munice v Policii České republiky* v posledním znění.

⁸ Jan ZELINKA, Miroslav Rouč. *Základy konstrukce zbraní a střeliva a metodika střelby z ručních zbraní*, odst.13, Policejní akademie České republiky v Praze, 2022, str. 153, ISBN 978-80-7251-534-9,

- b) Během střelby používat ochranu sluchu a zraku.
- c) Před střelbou si zkontrolovat stav zbraně, munici a zkontrolovat, zda není fyzicky poškozena.
- d) Nemanipulovat se zbraní, pokud by schopnosti byly omezeny alkoholem, léky, nemocí či drogami.
- e) Zbraň odkládat v nenabitém stavu a vždy pod dohledem, nebo zbraň mít zajištěnou proti odcizení.⁹

2.1.1 Nabíjení a vybíjení

„Příprava a vybíjení zbraně není činností „na čas“. Je to profesionální rituál, sled naučených zautomatizovaných pohybů, které zaručí podvědomé, a přitom bezpečné uvedení zbraně do stavu, ve kterém nám může zachránit život!“¹⁰

Základem správného nabíjení je řádná kontrola munice. Kontrola munice umožňuje akceschopnost služební zbraně a vyvarování se odlišné munice od střeliva předepsaného výrobcem pro danou služební zbraň. Zkontrolovaná munice se následně podává do zásobníku k příslušné zbraně a zasunutím naplněného zásobníku do prostoru rukojeti zbraně. Pro kontrolu zajištění zásobníku v šachtě rukojeti se pokusem o zatažení za zásobník ujišťují jeho upevnění. K zahájení střelby je nutné zbraň uvést do stavu akceschopnosti. Střelec uchopí slabou rukou závěr zbraně a pohybem vzad a jeho následným vypuštěním bez doprovodu závěru. Takto dopraví střelec náboj do komory. Po této činnosti se doporučuje pro kontrolu nabití provést vizuální kontrolu náboje v komoře, a to částečným natažením závěru vzad, pohledem do komory a vypuštěním závěru.

Pro bezpečné uložení zbraně je zásadní její vybití. K vybití zbraně se vyjme zásobník z těla zbraně a odloží se. Úchopem závěru slabou rukou vzad

⁹ Jan ZELINKA, Miroslav Rouč. *Základy konstrukce zbraní a střeliva a metodika střelby z ručních zbraní*, Policejní akademie České republiky v Praze, 2022, str. 153, ISBN 978-80-7251-534-9

¹⁰ ČERNÝ, Pavel, Michal GOETZ. *Manuál obranné střelby*, Praha: Grada Publishing, 2004, str. 36, ISBN 80-247-0739-X.

stáhnout závěr, vyjmout náboj z komory a vizuálně se přesvědčit, zda je komora a zásobníková šachta prázdná. Po těchto úkonech provede střelec „ránu jistoty“ do bezpečného prostoru a zbraň řádně uloží.¹¹

2.1.2 Nošení služební zbraně a pouzdra

Jednou z několika podmínek efektivní střelby se střelnou zbraní je nošení této zbraně k jejímu rychlému a jistému použití. K takovému nošení používá policie pouzdra, ve kterých je zbraň pevně uložena. O nošení a používání rozhoduje služební funkcionář, který posuzuje charakter služby, druh vykonávaných činností a aktuální situaci.

„Nejde-li o skryté nošení, nosí se krátká služební zbraň v pouzdru navlečeném na služebním pásu na pravém boku, případně na jiném místě určeném konstrukcí výstroje. Pokud se nosí samopal jako jediná zbraň, je zavěšen na služebním pásu obdobně. V případě současného nošení obou zbraní je pouzdro krátké služební zbraně zavěšeno na levém boku a pouzdro samopalu na pravém boku.“¹²

Policista dále může nosit společně se služebním pásem i služební brašnu, obušek, pouta, terč k zastavování, radiostanici, pouzdro na tiskopisy, svítilnu a podobně. Služební pouzdro na zbraň a ostatní pomůcky policisty jsou černé barvy. Pokud je policista levoruký, nosí služební zbraň na opasku opačné strany.

Rozlišují se různé možnosti skrytého nošení. Na způsobu skrytého nošení závisí několik faktorů jako například postoj střelce, výběr vhodného oblečení, kvality pouzdra s opaskem či jiným materiálem umožňující skryté nošení. Mezi způsoby skrytého nošení zbraně se řadí:

¹¹ ČERNÝ, Pavel, Michal GOETZ. *Manuál obranné střelby*. Praha: Grada Publishing, 2004. ISBN 80-247-0739-X.

¹² Čl. 32, Pokyn policejního prezidenta č. 111/2015, *stejnokrojový předpis* v posledním znění.

- a) Způsob FBI, kdy je zbraň umístěna na opasku – zbraň je umístěna pouzdře na straně střelecké ruky přibližně na úrovni kyčle a v šikmém sklonu tak, že je rukojeť lehce vpředu.
- b) Způsob křížového tasení – pro křížové tasení zbraně je pouzdro se zbraní umístěno na opačné straně střelecké ruky, a to rukojetí dopředu.
- c) Způsob podpažního nošení – takový způsob skrytého nošení není možný bez svrchního oděvu střelce. Výhodou, avšak zůstává dosažitelnost zbraně ve všech pozicích střelce a jejího pohodlného nošení.
- d) Způsob nošení na vnitřní straně kalhot – pouzdro je umístěno na vnitřní straně kalhot střelecké ruky. Výhodou takového způsobu nošení je ideální na letní období, kdy zbraň nelze na střelci spatřit, avšak její nošení na vnitřní straně je poměrně nepohodlné a její tasení a následné vrácení do pouzdra pomalé.
- e) Kotníkové a speciální pouzdra – tyto dva způsoby nejsou pro střelce výhodné, jelikož jejich tasení není rychlé a jisté k použití. Do speciálního způsobu nošení se řadí ledvinka, pánská ruční taška či dámská kabelka.¹³

¹³ HAVEL, Vladimír. *Defenzivní střelba: (jak se bránit krátkou palnou zbraní. Mozaika (Naše vojsko). Praha: Naše vojsko, 1995.)* str. 31–37, ISBN 80-206-0463-4.

2.1.3 Poloha těla

První ze základních podmínek úspěšných zásahů při střelecké přípravě je stabilní postoj. Stabilitu při stání člověka chápeme jako nepřetržitou a koordinovanou činnost svalů dolních končetin. Základní postoj před střelbou je vzpřímený s napnutými či mírně pokrčenými koleny. Nohy jsou rozkročeny na šířku ramen střelce. Chodila jsou kolmě na směr střelby. Váha je rovnoměrně rozložena na obě nohy, kdy chodila se dotýkají země. Slabší noha střelce je vpředu a špička silné nohy je na úrovni slabé nohy, či dále. Trup lehce předkloněn. Hlava je také zpříma či vystrčena vpřed. S tímto pohybem těla přichází i automatické tazení zbraně, kdy tasící ruka uchopí pevně rukojeť zbraně a provádí plynulý pohyb se zbraní dopředu. V úrovni nosu se obě ruce střelce spojí a obě ruce uchopí zbraň.¹⁴

2.1.4 Střelecké polohy

Jako další střelecké polohy lze uvést polohu vkleče, vleže na zádech a vleže na břiše.

„Střelecká poloha vkleče se využívá zejména při střelbě zpoza krytu, kdy tělo policisty musí být schováno před střelbou pachatele nebo jako fáze přebíjení, odstranění závad apod., čímž policista zmenší zónu zásahu vlastního těla.“¹⁵ Střelec s dominující pravou rukou při střelbě klečí na pravém koleni. Druhá noha střelce je opřena chodidlem o zem. K maximalizaci stability svírají nohy střelce pravý úhel.

Střelecká poloha vleže na zádech umožňuje střelci v blízkém kontaktu s protivníkem tohoto distancovat kopy, během čehož je možné nouzové užití zbraně. K těmto situacím může dojít zejména v případech nezdařeného útěku

¹⁴ CHLUDIL Ivan. *Střelba z pistole, revolveru a brokovnice*, Praha. ARS-ARM, 1992. str. 34, ISBN 80-900833-2-3 (brož.)

¹⁵ HRAZDÍRA, Ivo. *Základy metodiky výcviku a taktiky služebních zákroků*. Praha: Policejní akademie České republiky, 1996. str. 13, ISBN 80-85981-25-4.

či neúmyslného pádu na záda. „Ze základního postoje se začneme snižovat pokrčením kolen. Slabou nohu mírně předsuneme a zároveň s tím dosedneme na hýždě. Během tohoto pohybu provedeme první fázi tasení a druhou až po sklopení lokte, zbraň tak už bude směřovat k cíli. Nyní se začneme překlápět na záda a současně přidáváme druhou ruku k úchopu a „zapichujeme“ zbraň na cíl. Kolena zůstávají buď mírně pokrčená, nebo jsou naopak obě dvě nohy napjaté souběžně se zemí. Hlava a horní část hrudní páteře jsou mírně zdvižené.“¹⁶

Střelecká poloha vleže na břiše. Poloha umožňující střelci zaujmout nejmenší zónu zásahu vlastního těla, a to i na otevřeném rovném poli bez možnosti krytu, kdy její plné využití je od 15 metrů. Používaná je především při střelbě z dlouhých zbraní pro přesnou střelbu, s možností podepření paže o zem ke zvýšení stability při míření.¹⁷

2.1.5 Tasení a držení zbraně

Jak již bylo zmíněno v předešlé kapitole, tasení zbraně je pohyb střelecké ruky, kdy je pevně a jistě uchopena rukojeť zbraně a provádí plynulý pohyb dopředu se zbraní směrem k cíli. Během tohoto pohybu střelecká ruka uchopí rukojeť zbraně, zatlačí jí lehce do pouzdra a odepíná veškeré pojistky, kterým je pouzdro na zbraň vybaveno. Následuje vytažení zbraně z pouzdra, automatický pohyb směrem na cíl a spojení střelecké ruky s nestřeleckou do napnutých loktu.

Je-li vzdálenost mezi střelcem a protivníkem kratší, ihned po vytažení zbraně z pouzdra a vytočením ústí zbraně na cíl zahajuje střelec palbu.

Podmínky způsobu tasení závisí na druhu pouzdra, na stavu zbraně, výše zmíněna vzdálenost pachatele od střelce a nahodilé podmínky střelby (střelba vleže, střelba v autě, střelba na veřejně přístupném místě atd.)

¹⁶ ČERNÝ, Pavel, Michal GOETZ. *Manuál obranné střelby*, Praha: Grada Publishing, 2004, str. 94, ISBN 80-247-0739-X.

¹⁷ ČERNÝ, Pavel, Michal GOETZ. *Manuál obranné střelby*, Praha: Grada Publishing, 2004, str. 86–94, ISBN 80-247-0739-X.

„Nepokoušejte se tasit rychle, zato dbejte na to, aby byl váš pohyb při tažení zbraně plynulý, uchopení zbraně jisté a vždy stejné, a aby výstřel padl bez stržení zbraně zlomek okamžiku poté, co ruce dospěly do základního postoje!
„¹⁸

Způsoby držení zbraně:

- a) držení zbraně jednou rukou – silná ruka,
- b) držení zbraně jednou rukou – slabá ruka,
- c) držení zbraně oběma rukama.

Důležitým aspektem pro správné držení zbraně je držení dominantní silnou rukou a kontakt s co největší plochou zbraně.

„Způsob držení zbraně (pro praváka, levák to má opačně):

- *uchopíme zbraň střílejší pravou rukou*
- *osu ruky prodlužuje osa hlavně, ukazovák pravé ruky ukazuje do směru jako hlaveň*
- *prsty pravé střílejší ruky objímají pažbička zbraně s prsty jako v pěst*
- *přiložíme dlaň druhé levé ruky do zbylého prostoru na pažbičce tak, že levý palec se opírá o rám zbraně na levé straně a ukazovák se opírá o lučík zbraně*
- *zbylé prsty objímají prsty pravé ruky sevřené v pěst*
- *levý a pravý palec se mohou navzájem křížit na levé straně zbraně.*¹⁹

¹⁸ HAVEL, Vladimír. *Defenzivní střelba: (jak se bránit krátkou palnou zbraní)*. Mozaika (Naše vojsko). Praha: Naše vojsko, 1995, str.49, ISBN 80-206-0463-4.

¹⁹ Jan ZELINKA, Miroslav ROUČ, *Základy konstrukce zbraní a střeliva a metodika střelby z ručních zbraní*, Policejní akademie České republiky v Praze, 2022, str.153-154, ISBN 978-80-7251-534-9,

2.1.6 Míření

Míření je nedílnou součástí manipulace se zbraní. Tréninkem míření se může dosáhnout zkrácení doby určené pro výstřel, avšak je stále důležitá přesnost nad rychlostí, a to z důvodu střel, které mohou mít v podmínkách střelby policisty na veřejnosti fatální následky. Míření na cíl se rozděluje do dvou kategorií. První je dělena na mířenou střelbu s cílem srovnat obraz mířidel, plynule spouštět spoušť a soustředit se na terč. Druhá kategorie je zaměřena na dynamiku střelby s primárním cílem zkrátit dobu pro míření. Do této kategorie se řadí střelba ukázáním a střelba s letmou kontrolou mířidel. Chludil definuje mířenou střelbu jako „*pohybem zápěstí a úpravou sklonu hlavy se přesune braň tak, aby střelec získal obraz „rovné mušky“, a to je:*

- *Oko zaostřeno na mušku*
- *Muška uprostřed zářezu hledí*
- *Horní hrana mušky na úrovni horní hrany hledí*
- *Muška na středu cíle.* „²⁰

Mířené střelby dosáhneme tedy pomocí mířidel (mechanické zaměřovače, dioptrická mířidla), která umožňují střelci zamířit na cíl. U krátkých palných zbraní jsou zpravidla umístěny mechanické typy mířidel, která jsou složena z mušky a hledí. Obecně můžeme říct, že se jedná o sjednocení oka, hledí a mušky.

Dynamická střelba je druhou kategorií míření určená primárně pro sebeobranu na krátkou vzdálenost, kdy cílem je zasáhnout vitální zónu. Střelba ukázáním je první metodou provedení dynamické střelby. Vychází se zde z předpokladu ukázání prstu na cíl. Střelec pozoruje především zásahovou zónu a nesleduje mířidla zbraně. Tento způsob vychází ze situace, kdy je střelec ve stresu a jeho život je v ohrožení. Druhým způsobem dynamické střelby je letmá kontrola mířidel zbraně, kdy střelec v krátkém časovém intervalu zkontroluje mířící prvky, avšak bez dorovnání obrazu mířidel. Takovým způsobem míření je možno

²⁰ CHLUDIL Ivan. *Střelba z pistole, revolveru a brokovnice*. Praha. ARS-ARM. 1992, str.35, ISBN 80-900833-2-3 (brož.).

střílet bezpečně na cíl s poměrem na čas potřebný k vystřelení. Častým opakováním těchto způsobů si střelec dokáže vytvořit svalovou paměť a tím zlepšovat výsledek střely v zásahové zóně, tak časový interval potřebný k výstřelu.²¹

Střelba ve zhoršených světelných podmínkách může vést k negativnímu dopadu na výsledku střelby. Proto byla vyvinuta mířidla pro míření například při nočních operacích. Luminiscenční mířidla, která při vystavení světelnému záření vysílají světlo. Do této skupiny se řadí také tritiová mířidla obsahující izotop tritia a fotonová poháněná světlem. Používáním jiných typů mířidel jako například kolimátoru s otevřenou konstrukcí se záměrným bodem, laserového zaměřovače či dioptrických mířidel zvyšuje střelec svou přesnost a rychlost střelby.²²

2.1.7 Spouštění

Spouštěním ve střelbě se zbraní znamená postupné vyvíjení tlaku na spoušť ukazovákem střelecké ruky do takové doby, dokud nedojde k výstřelu. Výstřel by měl střelce překvapit. Neměl by jej očekávat. Během správného míření střelec vydechne, zatají dech, sleduje mířidla, kdy oko je stále zaostřené na mušku a následuje pomalý tlak ukazováku na spoušť. Po dobu míření a spouštění je ruka střelce pevná, jistá, a to z důvodu trhnutí ruky při stisku spouště, což je nejčastější chybou nesprávného spouštění, které má za následek nepřesnou střelbu na záměrnou oblast (cíl).

„Dokonalý zásah samozřejmě také ovlivňuje odpor spouště, délka a hladký chod ústrojí spouště. A tím vším se musí střelec vyrovnat, ale i tak je finální rána jen na něm.“²³

²¹ ČERNÝ, Pavel, Michal GOETZ. *Manuál obranné střelby.*, Praha: Grada Publishing, 2004, str. 54-57, ISBN 80-247-0739-X.

²² Armed, *Luminiscenční mířidla*, [Online], Copyright 2024 ARMED STORE, Dostupné na: <https://www.armed.cz/slovník/luminiscencni-miridla/>, [cit.: 23.12.2023]

²³ Jan ZELINKA, Miroslav ROUČ, *Základy konstrukce zbraní a střeliva a metodika střelby z ručních zbraní*, Policejní akademie České republiky v Praze, 2022, str. 160, ISBN 978-80-7251-534-9.

2.1.8 Přebíjení

U přebíjení zbraně existují dvě možnosti přebíjení. Jedná se o rychlé (bojové) přebití a o taktické přebití. Rychle (bojové) přebití je využíváno při eskalaci bojových situací, kde je zapotřebí rychlého přebití zbraně a její akce schopnosti. Postup bojového přebití vhodné při pozici vstoje obouruč:

Vystřelením posledního náboje ze zbraně je závěr ve střelecké pohotovosti. Při této pozici závěru se střelec snaží urychleně obnovit palebnou kapacitu, slabá střelecká ruka pouští zbraň, ukazováček opouští spoušť a palec silné ruky zmáčkne hmatník zásobníku. Prázdný zásobník spadne ze šachty zbraně. (Další možností je zachycení zásobníku a následný tah z šachty, či u zkušenějších střelců pohybem silné ruky se zbraní směrem do strany) Slabá ruka tahá z pouzdra plný zásobník a zbraň se sníží a mírně nakloní pod úroveň očí k vizuální kontrole. Při tomto naklonění slabá ruka již zasunuje plný zásobník do šachty. Jakmile je zásobník doražen, ruce se opět spojí obouruč a palec slabé ruky zmáčkne záchyty závěru pro nabití náboje do komory.

Taktické přebití oproti bojovému umožňuje střelci vyměnit zásobník ještě před jeho vyprázdněním. V takovém případě je střelec připraven na nově vzniklou bojovou situaci s plnou palebnou kapacitou zásobníku. Postup pro taktické přebití z polohy vstoje obouruč je následující:

Po vzniklé střelecké situaci, kdy v zásobníku zůstala palebná kapacita se rozhodne střelec přebít. Ukazovák silné ruky jde mimo spoušť a slabou rukou táhne plný zásobník z pouzdra. Zbraň se sklopí směrem ke slabé ruce se zásobníkem, která zásobník nese ke zbraní. Během následné fáze střelec stále míří do nebezpečné oblasti. Plný zásobník se přehodí do místa mezi palcem a vnější hranou ukazováku, a patkou opřenu o dlaň slabé ruky. Takto se vytvořil prostor pro zásobník ze zbraně, který je vypuštěn zmáčknutím záchyty. Úchytem mezi ukazovák a prostředník se vytáhne zásobník s nezjištěným množstvím nábojů, přehodí se za zásobník s plnou kapacitou a dorazí se dlaní. Vyměněný zásobník je uložen slabou rukou do pouzdra a silná střelecká ruka vede zbraň do

střelecké pozice. Během připojení slabé ruky k úchopu je automaticky stlačen záchyť závěru pro návyk střelce k odbourání případné závady.²⁴

2.2 Suchý trénink

„Suchým tréninkem rozumíme nácvik střelby se zbraní, která se bude používat i pro ostrou střelbu, ale bez nábojů.“²⁵ Hlavním důvodem střeleckého tréninku tímto způsobem je vtisknout střelcům do paměti základní střelecké chování a bezpečnostní návyky. Osvojit si zacházení se zbraní natolik, aby se při ostrých střelbách efektivně soustředili na úlohy zadané instruktorem.

„Sušením“ se výrazně snižuje riziko nebezpečí úrazu při ostré střelbě a střelci mnohem rychleji zvládají jim zadané pokyny. Zbraň je při výukových přednáškách upravena tím způsobem, že pod vnější kohout pistole je vložena vložka z tvrdé gumy, která zabraňuje opotřebením bicího mechanismu zbraně. K „sušení“ se také využívají cvičné náboje či vystřelené nábojnice.

Suchý trénink má i svá základní pravidla:

- 1) Při cvičení se užívá zbraň stejného typu jako při ostré střelbě,
- 2) Je-li „sušení“ vedeno instruktorem, užívá se stejných povelů jako při ostré střelbě,
- 3) Se zbraní se i zde zachází jako s nabitou,
- 4) Čas věnovaný „sušením“ by měl být až dvounásobkem času, potřebného k ostré střelbě.

Ostrá střelba by měla být vyvrcholením patřičné předchozí průpravy. Střelec absolvuje teoretickou přípravu, suchý trénink, je znalý pravidel potřebných pro bezpečnou manipulaci se zbraní.²⁶

²⁴ ČERNÝ, Pavel, Michal GOETZ. *Manuál obranné střelby*, Praha: Grada Publishing, 2004, str. 95-102, ISBN 80-247-0739-X

²⁵ CHLUDIL Ivan. *Střelba z pistole, revolveru a brokovnice*. Praha. ARS-ARM. 1992. str. 26-27, ISBN 80-900833-2-3 (brož.)

²⁶ CHLUDIL Ivan. *Střelba z pistole, revolveru a brokovnice.*, Praha. ARS-ARM. 1992, str. 26-27, ISBN 80-900833-2-3 (brož.)

2.3 Závady při střelbě

Při střelbě ze zbraně může dojít k závadě. Střelec k opětovnému zprovoznění musí zjistit příčinu a najít řešení k odstranění závady v co nejrychlejší čas. V zásadě se závady dělí do tří základních skupin:

„Za prvé může jít o poruchy mechanismu vlivem nepříznivé momentální polohy částí zbraně a munice, kritické znečištění míst klíčových pro funkčnost, destrukce určité součástky nebo nevhodné a neodborné úpravy.“²⁷

Do druhé skupiny příčin lze zařadit nesprávné nakládání s municí. Jedná se o deformace nábojnic či projektilů, odlišné požadavky na konstrukci a odolnost zbraně, než která je užívána při střelbě. Dále také nesprávně a časově dlouhé skladování munice.

Do třetí skupiny se řadí ty nejpravděpodobnější závady, a to jsou příčiny lidského faktoru neboli střelce samotného. Jedná se o chybnou manipulaci, spěch, stres, chudobná péče či kontrola zbraně.

Závady, kterou jsou „odstranitelné v boji“, může střelec svým tréninkem odstranit dostatečně rychle, a to zautomatizováním účelných pohybů vedoucích k co nejrychlejšímu uvedení zbraně do chodu.

Jako základní závady lze uvést:

- 1) Nedojde k výstřelu – Příčin této závady je několik, a to nevhodná munice, nedoražený či uvolněný zásobník, chybný náboj či opomnění absence náboje v komoře.
- 2) Nedoražený závěr – Příčinou této závady je značně znečištěná kluzká část zbraně či nevhodná manipulace se závěrem.
- 3) Příčně sevřená nábojnice – K této závadě dochází při netypické funkčnosti vytahovače a vyhazovače či nedostatečného chodu závěru směrem vzad. Podobnou, méně častou variantou této závady je nábojnice sevřená podél

²⁷ ČERNÝ, Pavel a Michal GOETZ. *Manuál obranné střelby*. Praha: Grada Publishing, 2004. str. 71-75, ISBN 80-247-0739-X.

- 4) Náboj je vzpříčen – Důvodem této závady je špatné podávání náboje do komory, chyba podávače zásobníku, pomalu vypuštěná závěr, nebo z důvodu silného znečištění.²⁸

2.4 Krytí

„Nejdůležitějším činitelem účinné osobní obrany je dobré krytí.“²⁹

Krytem se rozumí překážka, která je schopna zastavit střelu ze zbraně protivníka a tím vyjít z konfrontace se zdravou kůží. Střelba z krytu umožňuje střelci pokračovat v účinné konfrontaci s útočníkem či přiměřený vizuální kontakt. I malý kryt či omezeně odolný kryt je vhodnější variantou než žádný, kdy by bylo nutné čelit útočníkovi na otevřeném prostoru. Střelec může využívat krytů na místě střelby, jako jsou např. sloupy veřejného osvětlení, zděné zídky, rohy domů, auta. Při výběru si střelec musí uvědomit sílu materiálu krytu jako je stavební materiál kámen, cihla a další poskytující dostatečnou ochranu. *„Znovu je třeba si ale připomenout, že i kryt, který je částečně prostřelitelný, nebo malý či úzký předmět, který nás kryje částečně, je stále výhodnější než postavení bez jakékoliv ochrany. I popelnice z měkkého plechu nebo sloupek dopravní značky může svést stranou střelu, směřující na nás, případně po odrazu skončit momentálně nepodstatným zraněním.“³⁰* Z taktického hlediska, pokud je to možné vzhledem k situaci, je doporučeno udržet si za krytím odstup cca 1 m. Odstup poskytuje střelci částečnou ochranu před úlomky materiálu krytu způsobenou střelbou projektilů útočníka do krytu či odražených střel. Také umožňuje střelci pozorovat situaci kolem něj a v případě náhlého přiblížení útočníka ke krytu poskytuje dostatečnou reakci či potřebnou manipulaci se zbraní k odstranění závad či přebití.

Krytí se rozděluje do tří kategorií dle výšky.

²⁸ ČERNÝ, Pavel a Michal GOETZ. *Manuál obranné střelby*. Praha: Grada Publishing, 2004, str. 71-75, ISBN 80-247-0739-X.

²⁹ HAVEL, Vladimír. *Defenzivní střelba: (jak se bránit krátkou palnou zbraní)*. Mozaika (Naše vojsko). Praha: Naše vojsko, 1995. str. 77, ISBN 80-206-0463-4.

³⁰ ČERNÝ, Pavel a Michal GOETZ. *Manuál obranné střelby*. Praha: Grada Publishing, 2004. str. 155, ISBN 80-247-0739-X.

- 1) Vysoký kryt – Výhodou vysokého krytu je možnost zaujmutí kterékoliv střelecké pozice dle nahodilé situace. Problém při vysokém krytí nastává při střelbě slabou rukou střelce. Je-li střelec méně zkušeným při střelbě z jeho slabé ruky, má tendenci ke komfortnějšímu míření, což je za následek většího náklonu z krytu.
- 2) Střední kryt – Kryt umožňující střelby v kleku či v lehu. *Pokud to situace dovolí, vybereme střelbu ne přes horní hranu, ale raději z boku. Pokud už musíme střílet přes horní hranu, měli bychom si uvědomit, že není třeba, abychom nad překážkou měli větší část obličeje než po oči. Jen ty potřebujeme k zamíření.*³¹
- 3) Nízký kryt – Ochrana střelce je zde podmíněna polohou v lehu.

Střelec je při zaujmutí krytů různých tvarů a druhů nucen střílet z pozic, které ne vždy odpovídají základnímu postoji při střelbě. *„Za úkrytem se snažte najít optimální krytí a tomu přizpůsobujte techniku střelby. Při přesunech dbejte na to, že nesmíte ztratit útočníka z očí.“*³²

³¹ ČERNÝ, Pavel a Michal GOETZ. *Manuál obranné střelby*. Praha: Grada Publishing, 2004. str. 106, ISBN 80-247-0739-X.

³² HAVEL, Vladimír. *Defenzivní střelba: (jak se bránit krátkou palnou zbraní)*. Mozaika (Naše vojsko). Praha: Naše vojsko, 1995. str. 78, ISBN 80-206-0463-4.

3. Střelecký výcvik

Z výše již uvedených cílů služební přípravy je řádné připravení střelců k užití zbraně, tj. střelecká příprava. Jedná se o přípravu k použití služební zbraně během výkonu služby. Konkrétně hovoříme o získání a prohlubování teoretických znalostí, praktických dovedností při zacházení se všemi přidělenými služebními zbraněmi, a to v souladu s právním řádem.³³ Před přidělením služební zbraně policistovi společně s příslušným počtem nábojů, který zodpovídá za její uložení, zabezpečení a kontrolu, musí být proškolen v rámci ZOP a odborného kurzu na zbraň, kde je prokazatelně seznámen s bezpečnou manipulací, používání zbraně, nošení, ukládání a zabezpečení. V osobním spise policisty je tento záznam následně uložen. O služební zbraně policisty je veden záznam zbraně. V tomto záznamu je uveden policista, jemuž je zbraň přidělena, vystřelené střelivo ze zbraně či další doplňující skutečnosti.³⁴

3.1 Směrnice upravující výcvik ve střelecké přípravě

Policista vykonávající službu na ulicích v rámci (i mimo rámeč) služební přípravy by měl podstupovat výcviky, školení, kurzy k získání, udržování a prohlubování znalostí a dovedností, které užije s maximální přesností a rychlostí na konkrétní nečekanou událost při výkonu své služby. Jedná se zde o výcviky k použití služební zbraně, nácvik taktických dovedností, trénink fyzické kondice, až po proškolení na distanční elektrický paralyzér neboli taser a zdravotnické kurzy tactical emergency casualty care (T. E. C. C.) k poskytnutí neodkladné péče trauma pacientům v bojových podmínkách. Takto obsáhlá služební příprava je definována v mnoha pokynech a nařízeních. Důležitý a zároveň primární je Závazný pokyn policejního prezidenta č. 4/2009, o provádění služební přípravy

³³ Čl. 1. Policie ČR. Závazný pokyn policejního prezidenta č. 4/2009, o *provádění služební přípravy příslušníků Policie České republiky* v posledním znění.

³⁴ Policie ČR. Závazný pokyn policejního prezidenta č. 156/2008, o *zabezpečování, přidělování a nošení služebních zbraní, střeliva a munice v Policii České republiky* v posledním znění.

příslušníku Policie České republiky (dále jen „ZPPP č.4/2009“).³⁵ Na základě závazného pokynu si metodici pro výcvik a analytiku konkrétních oddělení policie vytvoří již podrobnější a přesnější roční plán služební přípravy na celý výcvikový rok. V pozdějších kapitolách budou uvedeny dva subjekty komparace. Prvním bude oddělení hlídkové služby Praha IV, která je jedním z oddělení v provádějícím plánu služební přípravy příslušníků krajského ředitelství policie hlavního města Prahy a obvodních ředitelství policie Praha I – IV³⁶. Druhým subjektem je odbor pohotovostní motorizované jednotky Praha, která má svůj vlastní provádějící plán pro služební přípravu příslušníků pohotovostní motorizované jednotky Praha³⁷.

3.2 Služební příprava a výcvikové skupiny

Střelecký výcvik je jednou z forem služební přípravy. Služební přípravu upravuje ZPPP č. 4/2009 Sb., a to v souladu s § 45 odst. 2 písm. b) z. č. 361/2003 Sb., o služební poměru příslušníků bezpečnostních sborů, který uvádí:

„§ 45 Základní povinnosti příslušníka

Odst. 2 Vedoucí příslušník je též povinen:

*b) zabezpečovat, aby příslušníci byli pro výkon služby náležitě vyškoleni a vycvičeni,*³⁸

³⁵ Policie ČR. Závazný pokyn policejního prezidenta č. 4/2009. *o provádění služební přípravy příslušníků Policie České republiky* v posledním znění.

³⁶ Příloha č. 2 k Rozkazu ředitele obvodního ředitelství policie Praha IV č. 99/2023, *prováděcí plán služební přípravy příslušníků krajského ředitelství policie hlavního města Prahy a obvodních ředitelství policie Praha I-IV* v posledním znění.

³⁷ Pokyn ředitele krajského ředitelství policie hlavního města Prahy č. 78/2017, *o plnění úkolů pohotovostní motorizované jednotky Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy* v posledním znění.

³⁸ Zákon č. 361/2003 Sb., *o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů* v posledním znění.

Služební příprava je rozdělena na:

- a) Všeobecnou služební přípravu – Prohloubení dovedností policistů k plnění služebních úkolů.
- b) Služební výcvik – Zaměření na taktiku zákroku, tělesnou přípravu a střelecký výcvik.
- c) Služební příprava ve vztahu služ. místu – Zaměření na prohlubování odbornosti v souladu s náplní služební činnosti.
- d) Služební příprava ve vztahu k případům – Využívání získaných poznatků a zkušeností pro budoucí případy.
- e) Služební příprava (integrovaný výcvik policistů) – Zabývající se právními, psychologickými, taktickými či technickými aspekty při policejním zásahu

Všechny výše uvedené druhy služebních příprav slouží k získávání, udržování a zlepšení odborné způsobilosti pro výkon služby na daném služebním místě. *„Služební příprava je součástí výkonu služby a zúčastňují se jí všichni policisté, není-li dále stanoveno jinak. Každý policista je povinen plnit úkoly stanovené v oblasti služební přípravy.“*³⁹

Rozdělení výcvikových skupin.

*„Základním kritériem pro zařazení služebního místa do příslušné skupiny je převažující charakter činnosti při plnění služebních úkolů, zejména míra nebezpečnosti vyplývající ze služebních zákroků a úkonů a pravděpodobnosti provádění služebních zákroků proti pachatelům trestné činnosti a přestupků.“*⁴⁰

- a) 1. výcviková skupina – Do této výcvikové skupiny spadají příslušníci vykonávající zákroky proti zvláště nebezpečným pachatelům, přímou ochranu chráněných osob, zajišťující doprovod letadel a speciálních pořádkových jednotek.

³⁹ Policie ČR. Závazný pokyn policejního prezidenta č. 4/2009 Sb., o provádění služební přípravy příslušníků Policie České republiky v posledním znění.

⁴⁰ Tamtéž.

- b) 2. výcviková skupina – V této výcvikové skupině se nacházejí policisté vykonávající policejní činnosti v poli působnosti dohledu nad veřejným pořádkem, dopravou, ochrany státních hranic a v oblasti doprovodů a ozbrojených eskort, jejichž náplň souvisí s prováděním služebních zákroků proti pachatelům trestné činnosti.
- c) 3. výcviková skupina – Zde jsou zařazeni příslušníci, kteří provádějí základní policejní činnosti v poli působnosti dohledu nad veřejným pořádkem, dopravou, ochrany státních hranic a v oblasti doprovodů a ozbrojených eskort, jejichž náplň souvisí s prováděním služebních zákroků proti pachatelům trestné činnosti a přestupků.
- d) 4. výcviková skupina – Policisté vykonávající základní policejní činnosti, vykonávající administrativní, technickou, materiální, informační činnost se nacházejí v poslední výcvikové skupině. Společně s nimi se zde nachází vedoucí policisté, kteří nejsou v přímém výkonu služby a policisté, kteří nejsou uvedeni ve výše uvedených odstavcích.⁴¹

⁴¹ PŘ. 3, čl. 2. Policie ČR. Závazný pokyn policejního prezidenta č. 4/2009, o provádění služební přípravy příslušníků Policie České republiky v posledním znění.

3.3 Přehled o výcviku 2. výcvikové skupiny

Policisté vykonávající širokou škálu činnosti spadající do jejich kompetence, musí být v případě narušení připraveni zasáhnout a čelit velkému spektru nebezpečí k zachování či znovuoobnovení klidného chodu společnosti. ZPPP č. 4/2009. obsahuje tematické bloky, které musí být obsaženy ve výcvikovém plánu každé výcvikové skupiny s cílem naučit, prohloubit a udržovat znalosti a dovednosti policistů zastávajících jejich služební pozici. Pro účely bakalářské práce zaměřující se na útvary v druhé výcvikové skupině budou uvedeny témata pro tuto skupinu. Policisté jsou školení ve čtyřech blocích, které čítají použití donucovacích prostředků, taktika zákroku zaměřená na osobu, taktika zaměřená na budovu a taktika zaměřena na vozidlo. Výcvikový blok donucovacích prostředků obsahuje proškolení a výcvik v případech obrany zasahujícího policisty či k nezbytnému překonání odporu nebo útoku druhé osoby. Jedná se o soubor úderů a kopů, použití teleskopického obušku či použití slzotvorného prostředku a úderů se střelnou zbraní. Blok taktika u osoby již připravuje policisty například na modelové situace od běžné kontroly totožnosti osoby na ulici, kontroly totožnosti osádky v dopravním prostředku, k poutání osob ve stoje a vleže. V rámci modelových situací jsou policisté cvičeni ke konfrontaci s nebezpečným pachatelem, kterého má policista spoutat a to s pokyny pod hrozbou namířené střelné zbraně či modelové situace s pachatelem se skrytou střelnou zbraní nebo se zbraní v ruce. Význam tematického bloku taktika budova spočívá k upřesnění metodiky přibližování se k budovám, jakým způsobem má policista takticky vstupovat do objektu nebo místností, a to s otevřenými dveřmi či zavřenými. Policisté také trénují pohyb po chodbách, místnostech a u obtížnějších míst jako jsou například schody. Poslední blok se soustřeďuje na taktiku zastavení a kontroly vozidla se způsobem zastavení pěší hlídkou, motorizovanou hlídkou a v případě nutnosti zahrazení cesty vozidlem proti zabránění odjezdu vozidla osoby, proti které policisté zakročují.

Policisté ve druhé výcvikové skupině provádějí služební přípravu ve výše vyjmenovaných výcvikových blocích v optimálním rozsahu 16 pracovních dnů, což znamená 120 hodin. Provádění ostrých střelb ze služební pistole

v počtu minimálně 8x za rok, a to s doporučeným objemem 400 vystřelených nábojů na jednoho policistu. Výcvik donucovacích prostředků a taktických dovedností provádějí v počtu minimálně 8x za výcvikový rok. V časové dotaci pro zajištění výcviku se následně provádí kondiční příprava. Ve služební zařazení policistů, kde to podmínky dovolí, se policisté podílejí na účasti výcviku integrovaného záchranného sboru.⁴²

3.4 Střelecké prověrky 2. výcvikové skupina

Součástí výcviku střelecké přípravy jsou prověrky. Prověrky ze střelecké přípravy se pro všechny výcvikové skupiny skládají ze dvou částí. Jedná se o písemnou část a prověřkového cvičení.

Cílem písemné části je ověření znalostí právních předpisů a interních pokynů řízení o použití zbraně. Testy provádějí všichni policisté, a to začátkem výcvikového roku. Pokud policista úspěšně neabsolvuje písmenný test, není připuštěn k prověřkovému cvičení.

Prověřkové střelecké cvičení je pro každé výcvikové skupiny odlišné. Uvedeny budou prověřková cvičení pro výcvikovou skupinu 2.

K prověřkovému cvičení obdrží policista 18 kusů nábojů. Na prvním stanovišti ve vzdálenosti 10 metrů vystřelí celkem 6 kusů nábojů, a to tak že začne střelbou v kleku obouruč a vstoje obouruč, zpoza krytu z pravé strany a zpoza krytu z levé strany s taktickým a bojovým přebitím. Doba na tomto stanovišti je 35 sekund. Na druhém stanovišti ve vzdálenosti 7 metrů si policista naplní zásobníky celkem 7 kusů nábojů, avšak vystřelí 6 kusů. Střelba je provedena vstoje jednoruč silnou rukou a slabou rukou s následným vybitím zbraně. Čas na střelbu je 25 sekund. Poslední stanoviště je ve vzdálenosti 5 metrů, kde policista opět vystřelí 6 nábojů, a to z pozice vstoje obouruč s časem 10 sekund.⁴³

⁴² Policie ČR. Závazný pokyn policejního prezidenta č. 4/2009, o provádění služební přípravy příslušníků Policie České republiky v posledním znění.

⁴³ Příloha č. 6 Policie ČR. Závazný pokyn policejního prezidenta č. 4/2009, o provádění služební přípravy příslušníků Policie České republiky v posledním znění.

3.5 Výcvikové metody ve střelecké přípravě

Policista ochraňující bezpečnost osob, majetek, veřejný pořádek a další hodnoty na kterých má zájem společnost k jejímu řádnému chodu, je v rámci služební střelecké přípravy připravován i na nepředvídatelné situace, a to ve dne, či v noci. „*V poslední době dochází v České republice i v zahraničí ke stále častějším případům závažné trestné činnosti s vysokým počtem obětí, které nazýváme útokem tzv. aktivního útočníka. Z hlediska taktiky zákroku se jedná o nový, specifický typ nebezpečných pachatelů, na které je nutno zasahující policisty naučit adekvátně reagovat.*“⁴⁴ Přibývá případů pronásledování vozidel, které na znamení policistů nezastaví a svou nebezpečnou jízdou ohrožují účastníky silničního provozu. Důvody k nezastavení vozidla na pokyn policistů jsou od uložení zákazu řízení motorových vozidel, přechovávání omamných a psychotropních látek a jedů či ovlivnění obdobnou látkou řidiče vozidla, až po nelegální držení zbraně a převozy nelegálních migrantů, kteří se nacházející ve vozidle.

První ze základních výcvikových metod je způsob boje Close Quarter Battle (dále jen „CQB“). Výcviková metoda určena pro speciální jednotky a policii. Charakteristikou této metody je boj na krátkou vzdálenost s důrazem na extrémní rychlost a reakci zasahujících jednotek v budovách, na ulicích a v prostorech s omezeným pohybem a viditelností. CQB je metodou pro rozvíjení pohybu a práci v týmech, taktický postup v chodbách, na schodišti či otevírání dveří a vstupy do místností. Důležitá je práce se střelnou zbraní a s balistickým štítem. Při tomto výcviku je kladen důraz na rychlost pohybu, krytí a komunikaci verbální či neverbální s kolegou nebo týmem.

Navazující střeleckou metodou k přiblížení se k budově či pohybu na otevřeném prostoru je Battle drill. Jedná se o bojové cvičení při výcviku vojenské pěchoty, speciálních jednotek a policie, při kterém se četa, jednotka, tým přibližuje spěšně k cíli využívající krytů v prostoru. Mezitím přibližující se jednotku podporuje

⁴⁴ Aktivní útočník (zákrok proti nebezpečnému pachateli) Zpracoval: ÚPVSP, 2016, [Online], [cit:09.02.2024]

krycí palbou druhá jednotka. Takto se obě jednotky střídají, až po dosažení cílového bodu.

Pro orientaci a následnou střelbu za snížených světelných podmínkách jsou policisté připravováni výcvikovou metodou Low light – světlo a tma. Vzhledem k odpovědnosti policisty za každý jeho výstřel ze zbraně je absurdní vystřelit do úplné tmy. Policista by měl být vybaven ruční svítilnou a svítilnou v podvěsu služební zbraně a cílem výcviku je plné ovládní spínačů svítilen a taktické používání světla v různých střeleckých situacích.

Další střeleckou výcvikovou metodou, kterou policista absolvuje, je metoda zaměřena na taktiku zákroku vozidlo. Výše byla zmíněna situace pronásledování nebezpečně jedoucích vozidel, kdy řidič nezastaví na znamení policisty. Po zastavení nebezpečně jedoucího vozidla např. donucovacím prostředkem k násilnému zastavení vozidla pursuit intervention technique (dále jen „PIT“), jsou policisté školeni k situacím střelby s užitím vozidla, a to pro boj vně služebního vozidla až po přesun za odolné části služebního vozidla.

Specifickou střeleckou výcvikovou metodou je zásah proti aktivnímu střelci. *„Základní charakteristikou aktivního útočnicka je především skutečnost, že se jedná o nebezpečného pachatele. Ten může zaútočit jak v akutní stresové reakci, tak s podrobně promyšleným plánem realizace vlastního útoku. Nemívá však zpravidla následný plán ústupu, není připraven vyjednávat o jakýchkoli podmínkách a většinou se nehodlá vzdát. Jeho cílem bývá usmrtit co nejvíce osob ještě předtím, než bude zastaven policií nebo ukončí svůj život sebevraždou.“*⁴⁵ Vzhledem k častějším případům aktivního střelce je kladen velký důraz na střelecký výcvik policistů, a to především pořádkové policie vykonávající nepřetržitý výkon služby. K odstranění přímého útoku na neznámém místě či útoku proti zasahujícím policistům jsou pověřeny speciální jednotky, avšak první na místě takové události zasahují prvosledové hlídky policie ČR. Policisté se při zásahu mohou setkat s velkým množstvím krve, poraněnými, těžce raněnými či dokonce usmrcenými dospělými osobami a dětmi. S tímto aspektem přicházejí u

⁴⁵ Aktivní útočník (zákrok proti nebezpečnému pachateli) Zpracoval: ÚPVSP, 2016, [Online], [cit:09.02.2024]

obětí emoce jako je strach, šok, křik a pláč. Aktivní střelec nejčastěji vybírá místa s dostatečnou cirkulací obyvatelstva jako jsou školy, nemocnice, nákupní centra a další podobné měkké cíle. Nejčastějším motivem takového činu jsou problémy pachatele s jeho okolím, nenávisť vůči celému světu či ztráta zaměstnání.⁴⁶

Nejzávažnější případ v moderních dějinách České republiky se odehrál 21.12.2023 na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, kde student této fakulty usmrtil 14 studentů a osob a dalších 25 osob zranil. Útočník byl z důvodu rychlého a systematického zásahu policejních složek zahrán na střešní ochoz, kde spáchal sebevraždu. Zásahující policisté i po sebevraždě pachatele pokračovali v dalších úkonech na místě jako: prohledávání dalších prostor fakulty, jelikož policie obdržela několik informací o dalším možném střelci, evakuace a prohlídka studentů a osob nebo také prvotní lékařská ošetření postřelených studentů před a po příjezdu zdravotnické záchranné služby.⁴⁷

3.6 Školní policejní středisko

V rámci Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy garantuje služební přípravu Školní policejní středisko (dále jen „ŠPS“). Úkolů, za které ŠPS zodpovídá je mnoho. Jedná se o koordinaci a metodické usměrnění služební přípravy ve vzdělávacím systému Krajského ředitelství, vypracovávání vzdělávacích materiálů na nově vznikající hrozby ve světě, školení nově příchozích policistů k přidělení služební zbraně na začátku kurzu ZOP, tak po ukončení teoretické části na ZOP před nástupem na praxi k základním útvarům, kdy instruktoři ŠPS provádějí policisty střeleckou přípravou. Podílí se na přípravě a uskutečnění služebních zkoušek policistů v podobě kurzů a školení směřující k zdokonalování kvalifikace pro služební pozice. Pořádá a realizuje sportovní soutěže a jiné sportovní aktivity na základě rozhodnutí ředitele krajského

⁴⁶ Aktivní útočník (zákrok proti nebezpečnému pachateli) Zpracoval: ÚPVSP, 2016, [Online], [cit:09.02.2024]

⁴⁷ Policie ČR. Tisková konference k vyhodnocení zásahu na FF UK v Praze. [Online]. Copyright 2023 Policie ČR, Dostupné na: <https://www.policie.cz/clanek/tiskova-konference-k-vyhodnoceni-zasahu-na-ff-uk-v-praze.aspx>, [cit.:19.02.2024]

ředitelství policie. Spravuje evidenci řidičů služebních dopravních prostředků, tyto řidiče školí, přezkušuje či jim vydává a prodlužuje platnosti k řízení SDP. Struktura ŠPS je složena z vedoucího, zástupce vedoucího a 28 instruktorů v šesté a osmé platové třídě, kteří společně přímo zabezpečují služební přípravu pro policisty na ZOP a policisty čtvrté, třetí, druhé výcvikové skupiny a prvosledových hlídek zařazených také do druhé skupiny čítající celkový počet 4 900 policistů. Na druhou výcvikovou skupinu, kde je zařazeno cca 1 100 policistů, je vyčleněno 12 instruktorů a z tohoto počtu je určeno 6 instruktorů, kteří se specializují na výcvik prvosledových hlídek zařazených ve druhé výcvikové skupině, ve které je zařazeno cca 280 policistů. Další 13 instruktorů je vyčleněno na policisty třetí a čtvrté výcvikové skupiny a 3 instruktoři vyčleněni pro nově příchozí policisty na kurzu ZOP. ŠPS disponuje ve své struktuře metodiky zabývající se zpracováním efektivních metod služební přípravy či zapisováním a vyhodnocováním výsledků. Instruktoři ŠPS se nepodílejí na přímém výkonu služby, avšak v rámci mimořádných opatření jsou nasazováni do činnosti Krajské pořádkové jednotky.⁴⁸

Služební příprava prováděna instruktory ŠPS je vykonávána ve všední dny od pondělí do pátku v časovém rozmezí od 07:00 do 15:00 hod. Služební přípravu vykonávají policisté z prvosledových hlídek začleněných ve druhé výcvikové skupině, druhé výcvikové, třetí výcvikové a čtvrté výcvikové skupině. Výcvik je rozdělen pro každou skupinu služební přípravy na tematické bloky pro celý výcvikový rok. Náročnost a četnost tematických bloků je pro výcvikové skupiny odlišná a odvíjí se od pozice, kterou policista vykonává ve službě. Pro druhou výcvikovou skupinu je systematicky vytvořeno 8 tematických bloků se zaměřením na donucovací prostředky, kontrolu osoby, taktickou přípravu kontroly vozidla a budovy. Třetí výcviková skupina je již méně náročnější na přípravu, kde se zaměřuje výcvik na taktiku zákroku proti osobě a základní manipulaci se služební zbraní. Obsah výcviků pro třetí výcvikovou skupinu jsou 4 tematické bloky. Poslední výcvikovou skupinou je čtvrtá kategorie, která je orientována na základní manipulaci se zbraní a použití donucovacích prostředků. Tematické bloky jsou rozvrženy na dvě části, a to primárně na tělocvičnu a střelnici,

⁴⁸ Policie ČR. Závazný pokyn policejního prezidenta č. 14/2010, o *školních policejních střediscích* v posledním znění.

nebo taktiku objektu a následnou střelnici. Sportovní náplň zahrnující například nácvik donucovacích prostředků, modelových situací při poutání osoby, školení na distanční elektrický paralyzér, prověrky fyzické přípravy či zdravotnické přípravy je u těchto skupin uskutečňována na specializovaných sportovních prostorách Krajského ředitelství v ulici Kongresová a sportovního areálu ve Strašnicích. Střelecká část výcviku společně s taktikou kontroly vozidla, vytahování řidiče z vozidla je následně realizována v prostorách střelnice v Poříčanech a taktika budovy spočívající v postupu hlídek při prohledávání prostor budov či areálu, pohybu v chodbách, na schodištích a podobně je realizována ve staveních, areálech či budovách, které se ŠPS momentálně naskytnou po domluvě s orgány obcí, úřady městských částí či fyzickými a právníckými osobami jako je například momentálně areál bývalých kancelářů na Zličíně.⁴⁹

V prováděcím plánu služební přípravy příslušníků krajského ředitelství policie hlavního města Prahy a obvodních ředitelství policie Praha I – IV je konkrétně systemizovaná služební příprava pro výše uvedené výcvikové skupiny. Druhá výcviková skupina, ve které jsou zařazeny hlídky oddělení hlídkových služeb a odboru cizinecké policie, jsou ještě konkrétněji řazeny jako prvosledové hlídky. V 8 tematických blocích, které jsou systematicky půlené, je zařazena 4x tělocvična. Zde policisté provádějí nácviky donucovacích prostředků, poutání osob v různých pozicích, modelové situace s pachatelem či se zraněnou osobou včetně jejího následného ošetření, kdy tento výcvik doprovází kruhové tréninky ke zvýšení zdravotní kondice. Ve všech 8 blocích je zařazena střelecká příprava na střelnici. Policisté se začátkem výcvikového roku seznamují se základní manipulací se zbraní, jenž je krátká střelná zbraň CZ 75D COMPACT, komunikaci ve dvojicích, odstraňování závad, střelbu z různých pozic nebo po fyzické zátěži k navození reálné situaci z výkonu služby. Policisté se zdokonalují ve střelbě ze samopalu H&K MP5, střelbou ze záložní krátké zbraně. Instruktoři na střelnici připravují objekty k navození modelové situace, kde policisté spolupracují v týmech prohlubují znalosti taktiky v budově a následnou střelbu na pachatele. Poslední 4 výcviková témata je taktika v budově. Policisté si ve 2

⁴⁹ Příloha č. 2 k Rozkazu ředitele obvodního ředitelství policie Praha IV č. 99/2023, *prováděcí plán služební přípravy příslušníků krajského ředitelství policie hlavního města Prahy a obvodních ředitelství policie Praha I-IV* v posledním znění.

blocích taktiky osvojují znalosti taktiky v budově, a to od příjezdu hlídek na místo, postupu v budovách, vstupů do místností a s tím související práci v týmech. Zbývající 2 bloky taktiky se zaměřují na vozidlo, a to od teorie, zastavení vozidla, vytahování osádky s použitím donucovacích prostředků, eskorty či modelové situace se zraněnou osobou nacházející se ve vozidle.⁵⁰

3.6.1 Útvary s vlastními instruktory

Výjimku služební přípravu policistů v Praze tvoří útvary krajského ředitelství s vlastními instruktory. Jedná se o speciální pořádkovou jednotku (dále jen „SPJ“), Zásahovou jednotku a pohotovostní motorizovanou jednotku (dále jen „PMJ“). Vzhledem k zaměření práce uvedu útvar PMJ k následné komparaci. Tato činnost spadá do kompetence oddělení výcviku a analytiky (dále jen „OVA“). V čele OVA je vedoucí oddělení, z jehož náplně činností je například: vedení a řízení OVA, koordinace veškeré služební přípravy policistů na PMJ, vypracování materiálů, koncepcí a stanovisek či kontrola výkonu služby svých podřízených policistů a jejich připravenost pro službu. Podřízeným policistou vedoucího OVA je vrchní inspektor oddělení výcviku a analytiky, který vykonává svou službu jako instruktor služební přípravy. Úkolem instruktora OVA je zejména realizace výuky a výcviku policistů na PMJ. Jedná se o zvyšování odbornosti policistů a prohlubování jejich vědomostí, organizace, řízení a vyhodnocování služební přípravy včetně prověrek služební přípravy. Společně s metodikem OVA se podílí na vypracování ročního planu služební přípravy a zpracovávají písemně plán pro konkrétní výcvik, kterým policisté budou vycvičení a proškoleni. Veškeré informace získané o policistech PMJ předávají instruktoři vedoucím policistům. Instruktoři PMJ se podílí na přímém výkonu služby, a to jako samostatná hlídky či doplňují hlídky jako jednotlivci. V blízké době budou instruktoři taktéž doplňováni do hlídek,

⁵⁰ Příloha č. 2 k Rozkazu ředitele obvodního ředitelství policie Praha IV č. 99/2023, *prováděcí plán služební přípravy příslušníků krajského ředitelství policie hlavního města Prahy a obvodních ředitelství policie Praha I-IV* v posledním znění.

jejichž členové nedisponují dostatečnými zkušenostmi, a tak těmto policistům budou poskytovat podporu při zákrocích.⁵¹

Plán výcviku odboru PMJ je jako u prováděcího plánu služební přípravy příslušníků krajského ředitelství policie hlavního města Prahy a obvodních ředitelství policie Praha I – IV sepsán metodiky na celý výcvikový rok a dělený na 4 čtvrtletí. Policisté v daném čtvrtletí absolvují nejméně 2–3 výcviky dle časového harmonogramu a náplně plánu výcviku. Jedná se konkrétně o střeleckou přípravu, taktickou přípravu a průprava donucovacích prostředků spojenou se speciálním výcvikem, který se instruktorům podařil zabezpečit, zorganizovat a následně realizovat. V průpravě na donucovací prostředků jsou policisté cvičeni a zdokonalováni v použití donucovacích prostředků jako jsou údery, kopy, hmaty chvaty s následným přechodem do smíšených bojových sportů a sparingů s ostatními policisty. Celkem je realizováno 7 výcviků s donucovacími prostředky primárně v prostorách tělocvičny PMJ. Tato forma výcviků je doprovázena zlepšováním fyzické kondice a zdravotní, kdy policisté PMJ jsou proškolení na zdravotnický kurz T.E.C.C k poskytnutí neodkladné přednemocniční péče. V této kategorii je také speciální výcviková činnost, kterou instruktoři OVA dokázali dohodnout například s ostatními složkami záchranného integrovaného sboru. Jedná se o spolupráci s hasičským záchranným sborem, který umožňuje policistům vyzkoušet výstroj pro hasiče jako je plynová maska s dýchacím přístrojem, a to v budovách určené pro modelové situace v zakouřeném objektu či práci ve výškách na vysunuté plošině hasičského záchranného vozu. Není opomenuta ani spolupráce se zdravotnickou záchrannou službou. Policisté jsou seznamováni se zdravotním vybavením umístěným ve voze a v mimořádných situacích či nutných případech jsou schopni konkrétní vybavení najít a odnést jej záchranáři. Je zde zahrnuta také záchrana tonoucího pomocí záchranné vesty a lana, kterými jsou hlídky PMJ vybavení. Cvičení probíhají ve vodní ploše na Sadské či v lomu Amerika.

⁵¹ Pokyn ředitele krajského ředitelství policie hlavního města Prahy č. 78/2017, o plnění úkolů pohotovostní motorizované jednotky Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy v posledním znění.

Druhým typem výcviků je taktická příprava, kde instruktoři rozebírají teorii metodiky CQB. Taktická příprava realizována v 7 výcvicích obsahující základní pohyb na chodbách ve dvojicích či v týmech, komunikace, vstupy do místností dynamickým vstupem či postupným načítání místnosti a následným vstupem. Tato cvičení se s dalšími výcviky prohlubují a přidává se metodika battle drill, pohyb za snížených viditelných podmínek a postup týmu po schodech doprovázeny modelovými situacemi jako je například aktivní střelec. Tato taktická cvičení probíhají v opuštěných budovách jako jsou účelová zařízení na Zličíně, Ruzyni, Avia Letňany, Zbiroh a Kostelec. Do tohoto typu jsou dále zařazeny 3 výcviky na metodiku násilného zastavování vozidla s použitím rámu, kterým je služební vozidlo vybaveno, a následné modelové situace k vytažení řidiče či osádky s užitím donucovacích prostředků. K těmto modelovým situacím využívá PMJ prostory letiště v Milovicích.

Poslední ze zbylého typu výcvikového plánu PMJ je střelecká příprava, která je zařazena v každém výcvikovém měsíci což je 12 výcviků za rok. Policisté zařazení na PMJ provádějí střelbu z krátké palné zbraně Glock 17, 5. generace, a to téměř při každém provádění střelecké přípravy. Stejně jako policisté OHS začínají začátkem výcvikového roku se základní manipulací, která se v dalších termínech střelecké přípravy kombinuje se střelbou ve dvojicích, komunikací a pokynů, taktického přebití a bojového přebití, střelby z různých pozic až po pokročilé techniky střelby a střelbou v plynových maskách, střelby z vozidel či do vozidel. Střelba je i zde také orientována z dlouhých palných zbraní a to samopalem H&K MP5, kterou policisté provádějí v 5 výcvicích a z útočné pušky H&K G36, která je prováděna ve 2 výcvicích. Výcviky z těchto dlouhých zbraní jsou zaměřeny na manipulaci, střelbu z těchto zbraní a záměny na záložní krátkou zbraň. Vzhledem k možným situacím střelby z vozidla při výkonu služby, provádí instruktoři PMJ střelecký výcvik ve vojenském areálu na Doupově. Policisté si na tomto výcviku vyzkouší střelbu z jedoucího vozidla a další střelecké metodiky, který tento vojenský prostor nabízí.⁵²

⁵² Data z interního informačního systému Evidence trestního řízení, *Plán výcviků odboru PMJ na rok 2024*.

3.6.2 Instruktor

„Odborné vedení služební přípravy u policistů zařazených v útvarech policie zajišťuje instruktor; instruktor musí splňovat požadavek odborné způsobilosti stanovený policejním prezidentem.“⁵³ Instruktoři služební přípravy jsou zpravidla policisté s dlouholetou praxí či praxí u jiného bezpečnostního sboru. Mnozí instruktoři zařazení na ŠPS či OVA jsou zásobeni znalostmi, dovednostmi a zkušenostmi v různých odvětvích střelecké přípravy, bojových sportů, zdravotnických kurzů a jejich účastí na přeborech či sportovních utkání. Jiní instruktoři praktikují specifitější záliby jako například slaňování a tyto dovednosti se snaží upraveným způsobem předat policistům. Policista je na služební pozici instruktor zařazen na základě výběrového řízení, kde je posuzována odbornost a schopnosti pro pozici instruktora služební přípravy.

4. Prvosledové hlídky

Činnosti prvosledových hlídek jsou základní úkoly služby pořádkové policie čítající například úkoly v oblasti dohledu nad dodržování veřejného pořádku, preventivní činnosti, úkoly v rámci přestupkového řízení či spolupodílení se na trestním řízení nebo činnosti obdobného charakteru. Působení prvosledových hlídek je zpravidla v určeném územním obvodu krajského ředitelství nebo územním obvodu obvodního (městského) ředitelství. Působnost lze rozšířit i na jiná místa České republiky, žádá-li si tak bezpečnostní situace.

Hlavním důvodem zřízení prvosledových hlídek je přiřazování události FHQ – First Hour Quintet těmto jednotkám. V českém jazyce lze hovořit o událostech primárního významu, do kterých se také řadí například aktivní střelec. Prvosledové hlídky doráží na místo určení jako první, a to vzhledem k nepřetržitému výkonu služby na ulicích. Informace o situaci na místě hlídka

⁵³ Čl. 3. Policie ČR. Závazný pokyn policejního prezidenta č. 4/2009. o provádění služební přípravy příslušníků Policie České republiky

neprodleně předá příslušnému operačnímu středisku, který ji na místo FHQ vyslal a hlídka postupuje v zákroku, popřípadě s dalšími silami a prostředky na místě společně s ostatními základními složkami záchranného systému, až po zneškodnění nebezpečného pachatele.⁵⁴

„Policista prvosledové hlídky je zařazen do skupiny služební přípravy 2 a je povinen: a) v rámci doplňující přípravy absolvovat nejméně dvoudenní vzdělávací aktivity zaměřené na taktickou, střeleckou a zdravotnickou přípravu,

b) každoročně absolvovat nejméně dvoudenní instrukčně metodické zaměstnání zaměřené na řešení události FHQ s aktivním útočником, absolvování vzdělávacích aktivit podle písmena a) se považuje za absolvování instrukčně metodického zaměstnání v daném kalendářním roce; zabezpečované Útvarem policejního vzdělávání a služební přípravy.“⁵⁵

4.1 Vybavení prvosledových hlídek

Vybavení prvosledových hlídek je popsáno v příloze číslo 5 Pokynu policejního prezidenta č. 130/2020, ve kterém je vyjmenována výstroj a materiál jednotlivého policisty a vybavením, kterou má disponovat prvosledová hlídka. Policistům je zároveň současně přidáváno materiální vybavení dle vývoje závažné trestné činnosti a trendů současné doby.

V seznamu výstroje a materiálu pro jednotlivce v článku číslo 3. se nachází služebně – pracovní stejnokroj vzor 92, balistická ochrana jednotlivce (jedná se o vestu a přilbu balistické ochrany NIJ-III A), chrániče na lokty a kolena, takticky – střelecké rukavice, boty taktické s funkční klimatickou membránou (nízké a vysoké), jednorázová pouta 10 ks a řezač pout, příposlech k radiostanici a osobní lékárničku. Počet kusů materiálu jednotlivce je 1 kus.

⁵⁴ Pokyn policejního prezidenta č. 130/2020, o zajišťování vnitřního pořádku a bezpečnosti v posledním znění.

⁵⁵ Tamtéž.

Vybavení prvosledové hlídky při výkonu činností v článku 4. je balistický štít, teleskopický žebřík, zastavovací pás, taser, zařízení MBP – mobilní bezpečná platforma, hasící přístroj, otočná přídavná svítlna na 12 V s možností rychlého připevnění na SDP, plastová folie na přístrojovou desku SDP pro rychlé poznámky, automatický defibrilátor, házečí pytel a záchranná vesta pro záchranu tonoucího a uzamykatelné zabezpečovací zařízení proti odcizení uložených dlouhých střelných zbraní. Počet kusů materiálu je 1 kus do služebního dopravního prostředku.

„Vybavení střelnými zbraněmi, municí a služebními dopravními prostředky je stanoveno samostatnými interními akty řízení, nebo systemizací schválenou policejním prezidentem.“⁵⁶

„Prvosledové hlídky používají služební dopravní prostředky se zvláštním barevným provedením a označením, které technickými parametry vyhovují územnímu obvodu určenému pro činnost prvosledové hlídky (např. motorová vozidla se zvýšenou průchodností terénem pro hlídky působící v horských oblastech) a splňují požadavky na bezpečné uložení přepravovaného materiálu (např. dlouhých střelných zbraní).“⁵⁷

5. Subjekty šetření

Subjekty komparace výcvikových postupů ve střelecké služební přípravě jsou útvary OHS P – IV a PMJ. Ke srovnání jsou využity informace ze: ZPPP č.4/2009, prováděcího plánu služební přípravy příslušníků krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, prováděcího výcvikového plánu policistů PMJ a svých znalostí z působení na těchto útvarech. Pro zjištění společných či rozdílných znaků komparace budou stanoveny otázky, na kterých bude založeno komparované šetření a v závěru práce shrnu výsledky šetření, které povedou k rozdílnosti výcviků útvaru zařazených ve stejné 2. výcvikové skupině.

⁵⁶ Čl. 5.Příloha k pokynu policejního prezidenta č. 130/2020, o zajišťování vnitřního pořádku a bezpečnosti v posledním znění.

⁵⁷ Pokyn policejního prezidenta č. 130/2020, o zajišťování vnitřního pořádku a bezpečnosti v posledním znění.

5.1 Oddělení hlídkové služby Praha IV

První uvedený subjekt je zařazen pod organizační článek obvodního ředitelství policie Praha IV (dále jen „OHS PIV“) a spadá pod obvodní ředitelství policie Praha IV. OHS PIV vykonává hlídkovou činnost v teritoriu Obvodního ředitelství policie Praha IV. Tuto činnost vykonávají hlídky převážně motorizovaným způsobem a výjimečně pěší, kdy je vykonávána v určených úsecích ve vícečlenných a smíšených hlídkách. Policista určený k výkonu hlídkové činnosti je zaměřen na ochranu života a zdraví občanů a majetku, předcházení a zabraňování narušení veřejného pořádku, páchaní trestné činnosti, kdy zakročují proti těmto pachatelům a veškeré poznatky o takové činnosti předávají vedoucímu či jiným oprávněným osobám.⁵⁸

„Oddělení hlídkové služby Praha IV

zajišťuje výkon hlídkové služby v daném teritoriu,

b) plní úkoly na úseku ochrany veřejného pořádku, kriminality, trestního

a přestupkového řízení, pátrání po osobách a věcech,

c) zajišťuje provádění eskort osob,

d) zajišťuje výkon policejních činností v souladu s principy community policing,

e) podílí se na zajištění činnosti pořádkové jednotky krajského ředitelství,

f) vede evidence a statistiky potřebné k plnění úkolů.“⁵⁹

Pro řádný chod celého oddělení je zapotřebí systemizace služebních a pracovních míst, které vymezují úkoly pro danou pozici. Řídící funkcí zde zabezpečuje vedoucí oddělení hlídkové služby, který je přímým nadřízeným všech pracovníků na oddělení, avšak vedoucí oddělení hlídkové služby je podřízen vrchnímu komisaři vnější služby Obvodního ředitelství policie Praha IV.

⁵⁸ Příloha k Rozkazu ředitele obvodního ředitelství policie Praha IV č. 184/2008, „STATUT oddělení hlídkové služby Obvodního ředitelství policie Praha IV“ oddělení I. Typu v posledním znění.

⁵⁹ Příloha č. 1 k Rozkazu ředitele obvodního ředitelství policie Praha IV č. 80/2013, organizační řád obvodního ředitelství policie Praha IV v posledním znění.

Činnost vedoucího OHS je řídicí a kontrolní, kdy provádí kontroly výkonu služby a dalších činnosti policistů, odpovídá za pravidelné provádění hodnocení policistů, spolupracuje se státními orgány, orgány obce, právníckými či fyzickými osobami a plní úkoly mu uložené nadřízeným služebním funkcionářem. Další vedoucí pozicí je zástupce vedoucího oddělení, který v době nepřítomnosti zastupuje v plném rozsahu vedoucího oddělení. Policisté určení pro výkon hlídkové služby musí být před nástupem do obvodu seznámeni s instruktáží či vybavení a vyzbrojení patřičným vybavením. Pro odbornou pomoc a kontrolu těchto policistů plní úkoly policisté určení k řízení hlídkové služby. Včetně výše vyjmenovaných úkolů zodpovídají za řádný chod oddělení v době nepřítomnosti vedení OHS, vedou řádně veškeré služební pomůcky či po ukončení služby policistů určených k výkonu služby shromažďují veškeré poznatky a výsledky jejich činností. Vzhledem k nedostatečné kapacitě policistů na místních odděleních policie zařazených v Obvodním ředitelství Praha IV, dotují policisté z OHS P-IV hlídky místního oddělení. Tato podpora má za následek akceschopnost hlídky místního oddělení, která je způsobilá vykonávat dohled nad veřejným pořádkem ve své místní působnosti či plnit jiné úkoly. Jedním z výše uvedených úkolů oddělení hlídkové služby je podílení se na činnosti krajské pořádkové jednotky. Policisté v této jednotce se podílí na výkonu služby v situacích, které vyžadují nasazení vyššího počtu sil a prostředků. Jedná se například o sportovní či kulturní akce, kde policisté této jednotky společně se speciální pořádkovou jednotkou doprovázejí fanoušky na stadion a v případě narušení veřejného pořádku zasahují proti těmto pachatelům.⁶⁰

⁶⁰ Příloha k Rozkazu ředitele obvodního ředitelství policie Praha IV č. 184/2008, „*STATUT oddělení hlídkové služby Obvodního ředitelství policie Praha IV“ oddělení I. Typu v posledním znění*

6. 2 Pohotovostní motorizovaná jednotka Praha

Druhým subjektem komparace je PMJ, jenž je zařazena pod organizační článek Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy a působí po celém územním obvodu krajského ředitelství. Za svou činnost zodpovídá PMJ náměstkovi ředitele krajského ředitelství pro vnější službu. Policisté zařazení na tomto útvaru vykonávají svou činnost zpravidla motorizovaně a ve vícečlenných či smíšených hlídkách. Společně s prvním subjektem provádí PMJ službu veřejnosti jako například dohled nad veřejným pořádkem, ochranu života a zdraví, majetku, zabránění pachatelům v páchání trestné činnosti či dohled nad bezpečností a plynulostí silničního provozu.⁶¹

V součinnosti s integrovaným operačním střediskem krajského ředitelství hlavního města Prahy se hlídky PMJ podílejí na zajištění úkolů vyplývajících z vyhlášených bezpečnostních opatření v souvislosti s konáním sportovních a kulturních akcí, kde provádějí dohled nad veřejným pořádkem, poskytují asistenci při převozu osob či doprovod autobusů mimo územní působnost hlavního města. Provádějí první zásahy a zákroky v situacích, kde je zapotřebí většího množství motorizovaných hlídek, zejména při živelných pohromách, hromadných srážkách, haváriích a závažném narušení veřejného pořádku. Policisté PMJ spolupracují primárně s operačním střediskem pražského krajského ředitelství, kdy jsou například na základě telefonátu na linku 158 či 112, hlídky PMJ v terénu vysílány na konkrétní místa. Vzhledem k zabudovanému GPS ve služebních dopravních prostředcích PMJ může operační středisko vyslat na místo hlídku, která je události nejbližší. Policisté PMJ jsou zpravidla první u různých šarvátek, výtržností ale i vloupání do objektů, odcizení vozidel či oznámení o ozbrojeném pachateli. Zakročující policisté zajišťují místo činu a v co nejkratším čase pátrají po podezřelých osobách s cílem co nejrychleji zadržet pachatele trestné činnosti. Hlídky PMJ jsou rozmístěny účelně ve všech pražských

⁶¹ PŘ KŘP-A č. 78/2017, o plnění úkolů pohotovostní motorizované jednotky Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy.

obvodech s dostatečnou místní a osobní znalostí a během krátké doby zpětně vyrozumívají operačního důstojníka o vývoji situace na místě.⁶²

Struktura PMJ je rozdělena na vedení odboru a 6 oddělení. Vedení je rozděleno na vedoucího odboru a zástupce vedoucího odboru. Vedoucí odboru je nadřízeným pracovníkům na PMJ a jeho činnosti jsou organizační, řídicí a kontrolní. Zástupce vedoucího odboru je podřízený vedoucímu odboru, a v případě jeho nepřítomnosti přebírá veškeré úkoly vedoucího odboru.⁶³ Další strukturou PMJ je členěno na 6 oddělení, kdy oddělení 1–4 jsou rozdělena jako výkonná, 5. oddělení zabezpečuje ostrahu objektu PMJ a další organizační činnosti, a 6. oddělení výcviku a analytiky obstarává výcvik policistů PMJ a další činnosti jí přidělené.⁶⁴ Výkonná oddělení 1–4 se primárně podílejí na výkonu služby v ulicích a jsou rozdělena na další dvě skupiny. Zodpovědnost za každé oddělení přebírá vedoucí oddělení a jeho zástupce oddělení a v čele skupiny je vedoucí skupiny a zástupce skupiny. Vedoucí skupiny mají stejné úkoly, jako policisté určení k řízení hlídkové služby na OHS PIV. V každé skupině na výkonném oddělení je přibližně 30 policistů, kteří plní úkoly svěřené policii a další specifické úkoly.

⁶² Policie ČR. Policie České republiky – KŘP hlavního města Prahy, Odbor Pohotovostní motorizovaná jednotka, [Online]. Copyright 2024 Policie ČR, Dostupné na: <https://www.policie.cz/clanek/odbor-pmj.aspx>, [cit.: 20.02.2024]

⁶³ Pokyn ředitele krajského ředitelství policie hlavního města Prahy č. 78/2017, o plnění úkolů pohotovostní motorizované jednotky Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy v posledním znění.

⁶⁴ Policie ČR. Policie České republiky – KŘP hlavního města Prahy, Odbor Pohotovostní motorizovaná jednotka, [Online]. Copyright 2024 Policie ČR, Dostupné na: <https://www.policie.cz/clanek/odbor-pmj.aspx>, [cit.: 20.02.2024]

7. Komparace výcvikových postupů ve střelecké služební přípravě

Cílem komparace výcvikových postupů ve střelecké služební přípravě výše uvedených subjektů je zjištění, který z těchto útvarů je eventuálně více připravován v rámci výcviků do služby. Ke srovnání bude využito otázek vycházející z teoretické části bakalářské práce a smyslem otázek bude nalezení společných či odlišných znaků ve výcvikových metodách. Kladené otázky budou zaměřené na legislativní zakotvení výcviku, výcvikové skupiny a výcvik, zařazení útvarů do prvosledové hlídky, časovou dotaci pro střeleckou přípravu, počet policistů na instruktora a obsah výcvikových metody.

První otázkou je služební příprava policistů útvarů PMJ a OHS vycházející z totožného právního rámce. Společným znakem je v tomto případě legislativa, čímž je ZPPP č. 4/2009. ve kterém jsou jasně vymezeny tematické bloky, která musí každá výcviková skupina splnit. Na základě tohoto závazného pokynu jsou metodici pro ŠPS upravující plán služební přípravy pro OHS a metodici oddělení výcviků a analytici upravující plán výcviků schopni vytvořit plán výcviků na celý výcvikový rok. Tyto plány jsou již zhotoveny pro požadavky konkrétních útvarů jako je například jejich časová dotace.

Komparované subjekty vycházející ze stejné legislativy jsou zařazeny do druhé výcvikové skupiny. Společným znakem druhé otázky je zařazení do této skupiny, která je ve výcvikovém roku proškolená z tematických bloku obsahující donucovací prostředky, taktika osoba, taktika budova a taktika vozidlo. Diference je však znatelná při nahlédnutí do rozdílných výcvikových plánu. Jak již bylo zmíněno v předešlých kapitolách, tematické bloky vytvořeny ŠPS jsou děleny do 8 tematických bloků, obsaženy v prováděcím plánu služební přípravy příslušníků krajského ředitelství policie hlavního města Prahy a obvodních ředitelství policie Praha I-IV.

Naproti tomu plán výcviků PMJ pro celý výcvikový rok je rozdělen na 4 čtvrtletí, kdy v téměř každém měsíci policisté pohotovostní motorizované jednotky získávají, udržují a prohlubují znalosti a dovednosti v oblastech střelecké přípravy, taktické přípravy a donucovacích prostředků spojené se speciálním výcvikem, který systematicky a plánovitě připravují instruktoři OVA.

Útvary OHS a PMJ jsou klasifikovány jako prvosledové hlídky, jejichž hlavním úkolem je jejich vysílání operačním střediskem na události primárního významu. Zařazení do této kategorie je dalším společným znakem, jelikož oba útvary jsou primárně připravovány na taktickou, střeleckou a zdravotní přípravu, která je ve velkém měřítku obsažena ve výcvikových plánech obou útvarů.

Rozdíl lze spatřit v následující kladené otázce, kterou je časová dotace policistů OHS a PMJ. ŠPS rozděluje výcvikový plán do 8 tematických bloků pro druhou výcvikovou skupinu a prvosledové hlídky, zaměřené na donucovací prostředky, taktika osoba, taktika budova a vozidlo. Každý blok je rozdělen na dopolední a odpolední část, ve kterých je celkově zařazeno čtyři cvičení v tělocvičně zaměřeno na použití donucovacích prostředků, poutání, zdravotní příprava či modelové situace na přípravu jednání s nebezpečným pachatelem. V každém bloku je obsažena střelecká příprava na střelnici v Poříčanech a zbylé čtyři bloky se zaměřením na taktiku budovy a vozidla. Policisté jsou rovněž vysíláni na doplňkové kurzy v zaměřené na výcvik krajské pořádkové jednotky, používání donucovacího prostředku taser, výcvik PITu, použití zastavovacího pásu atd.

Plán výcviku PMJ je formulován na 4. čtvrtletí, ve kterých je vymezen výcvik policistů na 3 měsíce. V prvním čtvrtletí se policisté seznamují se základní manipulací se zbraní, jednoduchými taktickými cvičeními či primárním zdravotním ošetřením raněného. V následujících čtvrtletních výcvicích je cvičení zaměřeno na složitější a komplexnější cvičení. Téměř v každém měsíci jsou obsaženy okruhy střeleckého cvičení, výcviku taktiky a donucovacích prostředků se speciálním výcvikem a na rozdíl od výcviků ŠPS jsou tedy výcviky PMJ rozděleny do 12 bloků. Jedná se o 12 cvičení střelecké přípravy na střelnici, 7 taktických cvičení osoby a budovy, 3 taktická cvičení zaměřená na vozidlo a 12 výcviků donucovacích prostředků spojený se speciálním výcvikem zahrnující

cvičení s integrovanými záchrannými složkami HZS či ZZS. Policisté zařazení na PMJ mají možnosti účastnit se doplňkových kurzů se zaměřením na tělesnou přípravu zahrnující například vstupní kurzy PMJ, proškolení na donucovací prostředek taser, pokročilé kurzy první pomoci, kurzy výškových prací či školení k různým problematikám trestných činů, kterou provádějí policisté SKPV. Z tohoto shrnutí vyplývá, že policisté PMJ absolvují za výcvikový kalendářní rok 12 výcvikových bloků, kdežto policisté OHS absolvují 8 výcvikových bloků za rok.

Pátou kladenou otázkou je počet policistů na jednoho instruktora. Mezi instruktory se nacházejí policisté se zkušenostmi na útvarech jako například Zásahová jednotka, PMJ či OHS. Jsou to policisté, kteří se zúčastňují v soutěžích, kurzů a přednášek ve střelecké přípravě i ve svém volném čase či tréninků a zápasů v bojových sportech. Na ŠPS je služebně zařazeno 28 instruktorů provádějící služební přípravu na celkový počet 4 900 policistů zařazených útvarech krajských ředitelství, které nemají zřízena oddělení s vlastními instruktory. Z počtu 4 900 policistů je 1 100 policistů zařazeno do druhé výcvikové skupiny a z počtu 1 100 policistů je zařazeno v prvosledových hlídkách cca 280 policistů. Denně instruktoři z ŠPS uskuteční výcvik pro cca 100 policistů ze všech výcvikových skupin. Z počtu 100 policistů je cca 50 policistů zarážených v prvosledové a druhé výcvikové skupině, pro které je vyčleněno 12 instruktorů a z tohoto počtu je 6 instruktorů určeno pro výcvik prvosledových hlídek. Na výcviky jsou přiřazováni 4 instruktoři a vzhledem k systému provádění služební přípravy na dopolední a odpolední část, jsou tito 4 instruktoři rozděleni po dvou k pokrytí obou částí prováděného výcviku.

Instruktoři PMJ na rozdíl od instruktorů ŠPS provádí výcvik pro přibližně 250 policistů zařazených ve druhé výcvikové skupině určené pro přímý výkon služby. Jak již bylo zmíněno v organizaci čtyř výkonných oddělení na PMJ rozdělené na další dvě skupiny, kdy skupina čítá přibližně 30 policistů tzn. cca 60 policistů na oddělení. V den výcviku, který instruktoři PMJ na rozdíl od instruktorů ŠPS provádí od pondělí do neděle, je vždy přihlášena jedna skupina a dle plánu výcviku uskutečňují střeleckou, taktickou nebo výcvik donucovacích prostředků. Na výcvik jedné skupiny jsou vyhrazeni 3 instruktoři. Ve výsledku to znamená, že na základní výcvik 10 policistů je přiřazen 1 instruktor, a v případě komplexnějšího

výcviku například ve vojenském prostoru na Doupově, lze tento počet navýšit, a tím zvýšit kvalitu provádějících cvičení. Vzhledem k výše uvedeným počtům policistů na instruktora je zřejmé, že v dostupných možnostech instruktora ŠPS, nemůže docílit kvality provádění výcviku jako s policisty na PMJ. Na tuto otázku se váže i následující aspekt, a to osobní znalost policistů s instruktorem. Z důvodu většího počtu policistů je pro instruktora ŠPS nesnadné přistoupit ke každému policistovi zvlášť, zatímco u instruktora PMJ je snazší se zaměřit a pracovat s policistou individuálně.

Šestou a poslední otázkou je náplň výcvikových cvičení. Oba útvary provádějící výcvik policistů podílejících se na přímém výkonu služby připravují policisty na různé situace, která je mohou na zákrocích potkat. Společným znakem je tedy obsah prováděných výcviků ve služební přípravě a možnost doplňkových kurzů. Instruktoři připravují subjekty na základní situace typu kontroly osoby na ulici či zastavení a postup při kontrole osádky vozidla, až po komplexnější cvičení zahrnující přiblížení se battle drillem k budově pěšky či vozidlem, pohyb v budově výcvikovou metodou CQB, připravenost na střelbu ve snížených podmínkách či přípravu na aktivního střelce, který se nehodlá vzdát a jeho cílem je usmrtit co největší počet osob.

Z výše uskutečněné komparace byly zjištěny společné znaky a rozdílné znaky. Společným znakem je právní rámec provádění služební přípravy, a to konkrétně pro druhou výcvikovou skupinu, která je taktéž společným znakem. Společné jsou také tematické bloky, kterými musejí být oba útvary vycvičeni. Konkrétně se jedná o donucovací prostředky, taktika proti osobě, taktika zákroku v budově a proti vozidlu. Oba útvary také vykonávají činnosti prvosledové hlídky, který je společným znakem pro oba komparované subjekty. Posledním společným znakem je obsah výcvikových metod a doplňkových kurzů, která nabízejí instruktoři obou útvarů.

Srovnáním byly zjištěny i rozdílné znaky, a to především v časové dotaci určené pro výcvik za kalendářní rok a počet policistů na jednoho instruktora, kdy tyto rozdíly mají znatelný dopad na kvalitu výcviků policistů a tím výsledek prováděného zákroku v přímém výkonu služby.

8. Závěr

V dnešní komplikované době, vlivem momentální světové situace měnící charakter závažnosti a nebezpečnosti, jsou na Policii České republiky i na policisty jednotlivě, kladeny vysoké požadavky. Policisté stále častěji v situacích na ulici zakročují. K ochraně základních hodnot jako je ochrana zdraví a života, majetku, veřejného pořádku či podílení se na vyhledávání trestné činnosti a jejich pachatelů je tedy zapotřebí kvalitního vycvičení policistů v přímém výkonu služby, kteří především přijíždějí na události primárního významu jako první hlídky na místo a zakročují proti nebezpečným pachatelům.

Bakalářská práce popisuje Policii České republiky, podmínky pro přijetí do sboru či základní odborný kurz pro nově nastupující policisty. Vzhledem k tématu práce podrobně popisuje základní manipulaci se zbraní. K závěru práce je popisován střelecký výcvik, směrnice, které se vztahují k služební přípravě až po výcvikové metody, které jsou předávány policistům pro výkon služby. Závěr je věnován komparovaným subjektům a komparativnímu šetření.

Tato práce byla soustředěna na srovnatelnost výcvikových postupů ve střelecké služební přípravě policistů na OHS PIV zařazených pod organizační článek obvodního ředitelství policie Praha IV a policistů PMJ zařazených pod organizační článek Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy. I přes výcviky uskutečňované odděleně se tyto policisté dnem i nocí setkávají na společných zákrocích, bezpečnostních opatřeních a jejich snahou při narušení chráněných hodnot opět obnovit veřejný pořádek pro bezproblémový chod společnosti.

Komparované útvary vykonávají výcviková cvičení podobně, avšak v komparačním šetření byly zjištěny i rozdílné znaky. Tyto znaky i přes obsahově podobnou strukturu výcviku vedou k závěru, že policisté PMJ jsou lépe a důkladně připravováni na konfrontaci se závažnějšími a rizikovějšími problémy, kterou mohou řádného policistu potkat ve službě. Vzhledem k úspěšně provedenému šetření bylo možné naplnit cíl práce a objasnit rozdíly ve výcvikových postupech ve střelecké služební přípravě.

Řešení ke zlepšení kvality výcviku prováděné instruktory ŠPS oproti instruktorům PMJ by bylo naplnění kapacitního stavu instruktorů o další polovinu. V počtu 50 instruktorů vykonávající výcvik služební přípravy by byla zajištěna kvalita výcviků i individuální přístup ke každému jednotlivci zvlášť. Takto provedený výcvik by se zaměřil na slabé stránky téměř všech policistů provádějící výcvik. Druhým možným řešením by bylo provádění výcviků na ŠPS i o víkendu. Zvýšením pracovní doby instruktorů na pondělí až neděli, kdy víkendové termíny výcviků by prováděli policisté druhé výcvikové skupiny a prvosledových hlídek.

..

9. Seznam literatury

Monografie:

Jan ZELINKA, Miroslav Rouč. *Základy konstrukce zbraní a střeliva a metodika střelby z ručních zbraní*, Policejní akademie České republiky v Praze, 2022, ISBN 978-80-7251-534-9

HRINKO, Martin. *Bezpečnostní hrozby a veřejný pořádek*. V Praze: Vysoká škola CEVRO Institut, 2021. ISBN 978-8087125-34-2.

ČERNÝ, Pavel a Michal GOETZ. *Manuál obranné střelby*. Praha: Grada Publishing, 2004. ISBN 80-247-0739-X.

CHLUDIL Ivan. *Střelba z pistole, revolveru a brokovnice*. Praha. ARS-ARM. 1992. ISBN 80-900833-2-3 (brož.)

Jan ZELINKA, Miroslav ROUČ, *Základy konstrukce zbraní a střeliva a metodika střelby z ručních zbraní*, Policejní akademie České republiky v Praze, 2022, ISBN 978-80-7251-534-9

HAVEL, Vladimír. *Defenzivní střelba: (jak se bránit krátkou palnou zbraní)*. Mozaika (Naše vojsko). Praha: Naše vojsko, 1995. ISBN 80-206-0463-4.

HRAZDÍRA, Ivo. *Základy metodiky výcviku a taktiky služebních zákroků*. Praha: Policejní akademie České republiky, 1996. ISBN 80-85981-25-4.

Zákonná úprava a IAŘ:

Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů v posledním znění.

Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky v posledním znění

Závazný pokyn policejního prezidenta č. 4/2009. o provádění služební přípravy příslušníků Policie České republiky v posledním znění.

Závazný pokyn policejního prezidenta č.156/2008, *o zabezpečování, přidělování a nošení služebních zbraní, střeliva a munice v Policii České republiky* v posledním znění.

Závazný pokyn policejního prezidenta č. 14/2010, *o školních policejních střediscích* v posledním znění.

Pokyn policejního prezidenta č. 130/2020, *o zajišťování vnitřního pořádku a bezpečnosti* v posledním znění.

Pokyn policejního prezidenta č. 111/2015, *stejnokrojový předpis* v posledním znění.

Příloha k Rozkazu ředitele obvodního ředitelství policie Praha IV č. 184/2008, *„STATUT oddělení hlídkové služby Obvodního ředitelství policie Praha IV“ oddělení I. Typu* v posledním znění.

Pokyn ředitele krajského ředitelství policie hlavního města Prahy č. 78/2017, *o plnění úkolů pohotovostní motorizované jednotky Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy* v posledním znění.

Příloha č. 2 k Rozkazu ředitele obvodního ředitelství policie Praha IV č. 99/2023, *prováděcí plán služební přípravy příslušníků krajského ředitelství policie hlavního města Prahy a obvodních ředitelství policie Praha I-IV* v posledním znění.

Data z interního informačního systému Evidence trestního řízení, *Plán výcviků odboru PMJ na rok 2024*.

Příloha č. 1 k Rozkazu ředitele obvodního ředitelství policie Praha IV č. 80/2013, organizační řád obvodního ředitelství policie Praha IV v posledním znění.

Webové stránky a elektronické zdroje:

Policie ČR. Tisková konference k vyhodnocení zásahu na FF UK v Praze. [Online]. Copyright 2023 Policie ČR, Dostupné na: <https://www.policie.cz/clanek/tiskova-konference-k-vyhodnoceni-zasahu-na-ff-uk-v-praze.aspx>, [cit.:19.02.2024]

Policie ČR. O Policii ČR. [Online]. Copyright 2023 Policie ČR, Dostupné na: <https://www.policie.cz/clanek/o-nas-policie-ceske-republiky-policie-ceske-republiky.aspx>, [cit. 13.11.2023]

Policejní prezidium, *Policie České republiky*, [Online], Policejní prezidium České republiky, 2017, ISBN 978-80-270-0664-9, Policie ČR, [cit.: 13.11.2023]

Policie ČR. Policie České republiky – KŘP Plzeňského kraje. Základní odborná příprava. [Online]. Copyright 2024 Policie ČR, Dostupné na:

<https://www.policie.cz/clanek/zakladni-odborna-priprava.aspx?q=Y2hudW09Mg%3d%3d>, [cit. 31.01.2024]

Policie ČR. Policie České republiky – KŘP hlavního města Prahy, Informace k základní odborné přípravě (ZOP). [Online], Copyright 2024 Policie ČR, Dostupné na: <https://www.policie.cz/clanek/informace-k-zakladni-odborne-priprave-zop.aspx>, [cit. 31.1.2024]

Policie ČR. Policie České republiky – KŘP hlavního města Prahy, Odbor Pohotovostní motorizovaná jednotka, [Online]. Copyright 2024 Policie ČR, Dostupné na: <https://www.policie.cz/clanek/odbor-pmj.aspx>, [cit.: 20.02.2024]

Armed, *Luminiscenční mířidla*, [Online], Copyright 2024 ARMED STORE, Dostupné na: <https://www.armed.cz/slovník/luminiscenčni-miridla/>, [cit.: 23.12.2023]

NTRANET, Odbor vzdělávání, Útvar policejního vzdělávání a služební přípravy, *Základní odborná příprava*, [Online] Copyright Skupina podpory Enterprise Agreement, [cit.: 22.02.2024]